

OLAT NIEUWS

JAARGANG 31 • NUMMER 10 • NOVEMBER 2005

IN DIT NUMMER

Toos en Frans van den Boom 12-13

Vrijwilligersdag 14-15

Lichtstad avondwandeling 20-21

Hartstocht 2005 27

*De winterserie is van start gegaan met
een zomerse herfstwandeling
vanuit De Rips*

Clubblad van wandelsportvereniging OLAT

Olandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967

Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland

Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

Voorzitter

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 766, 5492 CH St.-Oedenrode
Tel/Fax 0413 475467, mvroosmalen@tridodsl.nl

Vice-voorzitter

Theo Tromp
Daalenbroek 32, 6002 VN Weert
0495 450325, m.h.tromp@hccnet.nl
Internet web-postmaster www.wandel-olat.org

Secretaris

Kees van Vessem
Diepmeerven 112, 5646 HC Eindhoven
040 2110413, keesvanvessem@tiscali.nl

Penningmeester

Jos van den Berselaar
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Berselaar@freeler.nl
Banknummer OLAT 13.82.11.736
Gironummer OLAT 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Bestuursleden**Toon van Wordragen**

J. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl

Ad Verbakel

Pastoor Bogaertsstr. 12, 5469 EZ Keldonk
0413 212161, adverbakel@zonnet.nl

Paul Canters

Verdilaan 3, 5707 RG Helmond
06 16885375/0492 550154, paul.canters@hetnet.nl

Joop Wesseling

De Turfkamp 6, 5258 EN Berlicum
073 5033322, joopwesseling@hetnet.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Ledenadministratie

Jet van den Berselaar-Dreesen
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 252 4404, j.f.c.j.vande.Berselaar@freeler.nl

Startbureau

Jos van den Berselaar, 040 2524404

Boetiek

Mia Dielesen/Francien vd Laar,
040 2552742/0499 471298

Parkoersen

Ad Verbakel, 0413 212161

OLAT-verzorging

Algemeen Willem Schoonhen, 06 48783069
Overnachting Vierdaagse Hein Lenders, 06 12074473
giro 2608214

ERELEDEN

Theo Tromp, Jan van de Ven, Piet Knoester, Hein Lenders en Marinus van Roosmalen

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Jan van de Ven, Piet Knoester en Theo Tromp.

LEDEN VAN VERDIENSTE

Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer, Antoon Stoop, Mariet Ahlers, Henk Plasman, Ad van Asten, Ben van der Velden en Ad Verbakel

Voorwoord

De mooie nazomer heeft vele wandelaars laten genieten van de prachtige natuur met al zijn kleuren zoals rode, gele en groene bladeren, waar de zon vrolijk doorheen schijnt. Velen trekken er juist in deze periode nog even op uit om te genieten van het mooie jaargetijde. Als je dan zo loopt te wandelen, en je hoort het ritselen van de bladeren en je ziet de laatste herfstkleuren, dan kom je helemaal tot rust. Je haalt in gedachten alweer de winterse tafelen voor je geest, met de gezellige feestdagen en de huiselijke warmte.

Als wandelvereniging gaan wij ook onze evenementen aanpassen aan de winter. Als we terugkijken naar de Lichtstadavondwandeling van 1 oktober 2005, dan mogen we tevreden zijn met het aantal van 365 wandelaars. Als jullie dit lezen is onze eerste winterseriewandeling al voorbij en de tweede staat voor de deur en wel in Boxtel op 20 november 2005.

Op zondag 16 oktober vond de eerste winterseriewandeling plaats in De Rips. Dit dorp werd bezocht door 932 wandelaars. Men kon volop genieten van prachtige natuur, mooie wandelroutes en zonnestrallen.

We mochten ook constateren dat er best veel animo was voor het Nordic Walking, waartoe we de mogelijkheid hadden geboden. Zelf merk ik ook steeds meer dat het wandelen in de lift zit. Als ik naar de wekelijkse Rooise wandelingen in St.-Oedenrode kijk, zie ik dat er steeds meer wordt gewandeld, als men maar weet waar het georganiseerd wordt.

We hebben al eens 37 wandelaars op onze Rooise dinsdagwandeling mogen begroeten. Een record! Dus is mijn spreuk:

'GA MET ZIJN ALLEN AAN DE WANDEL'

Tot volgende maand

*-Marinus van Roosmalen-
voorzitter*

KALENDER

Winterserie, Boxtel	20 november
14e Grenzeloze tocht	28 december
Winterserie, Lage Mierde	15 januari
Winterserie, Lierop	19 februari

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen, LPS

Paul Canters (bestuursafgevaardigde), Henk Plasman
Theo Tromp, Piet van der Ree (secretaris)
Marinus van Roosmalen
Hans de Vries (wedstrijdsecretaris)
Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven
06 20133971, havries@cappgemini.com

Clubreizen

Toon van Wordragen
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl
gironummer. 70.68.01, t.n.v. OLAT-clubreizen, Weert.
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Bouwmans.

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen
Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven
040 2552742, kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling, (voorzitter), Hein Lenders,
Jos van den Berselaar, Ad Verbakel,
Toon van Wordragen, Jacques Smits.

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem, 040 2110413
Jos Scheepers, Kees van Iersel.

OLAT-Wandelwegen

Marinus van Roosmalen (b.a.),
Theo Tromp (Airbornepad)
Info: 0495 450325
Els de la Parra (Hertog Hendrikpad)
Tjeu vd Kerkhof (Graaf v Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)

OLAT-Nieuws

Redactie

Margriet Fischer (coördinatie)
Serviliusstraat 18, 6006 KE Weert
0495 539421, margriet.fischer@home.nl
Peter van de Ven
Mirjam Kies

Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)
Marten Hogeweg (opmaak)

Verzending OLAT-Nieuws

Tjeu en Lies v/d Kerkhof, Conny Nakken

Druk

Ton Niëns, Weert

Inleveren kopij

Serviliusstraat 18, 6006 KE Weert
margriet.fischer@home.nl
voor plaatsing in het decembernummer:
vóór 20 november

*De redactie verwelkomt alle bijdragen van wandelaars.
Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.
Leuke foto's kunnen wij altijd goed gebruiken.*

INHOUD OLAT NIEUWS 10

Voorwoord <i>Marinus van Roosmalen</i>	1
Kalender	1
Van de bestuurstafel <i>Kees van Vessem</i>	2
Onze jarigen	3
Trompettertjes <i>Theo Tromp</i>	4-5
Ledenadministratie mutaties	5
Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen	6
Clubreizen; 39e Winterserie	7
Lange afstand, prestatie en snelwandelen	8-9
Verslag winterserie <i>Margriet Fischer</i>	10-11
Interview met Toos en Frans van den Boom <i>Mirjam Kies</i>	12-13
Impressies Vrijwilligersdag <i>Cor Broere</i>	14-15
Wandelen en wat ik zoal tegenkom <i>Christiaan Koehler</i>	18-19
Lichtstad avondwandeling <i>Mirjam Kies</i>	20-21
9000-6=8994 <i>Peter van de Ven</i>	22
OLAT-weekend Luxemburg <i>Ad van Asten</i>	23-25
Constant aan de wandel <i>Constant Dedel</i>	26
Wereldwandeling in Oosterbeek <i>Peter van de Ven</i>	27
Oosterscheldepad <i>Marten Hogeweg</i>	28 -31

VAN DE BESTUURSTAFEL

● **Van veel wandelaars krijgen we complimenten** over de verzorging tijdens de wandelingen van OLAT. Deze worden in dank aanvaard. Vanzelfsprekend willen we dit graag zo houden, maar dat kan natuurlijk niet zonder onze zeer gewaardeerde vrijwilligers. En juist daaraan is er behoefte. Wie wil er meewerken bij de verzorgingsposten? Prima sfeer, je maakt kennis met veel wandelaars, ziet blije gezichten, want iedereen kijkt uit naar de verzorgingspost en je helpt mee OLAT in stand te houden, want – eerlijk is eerlijk – zonder vrijwilligers geen OLAT. Ook degenen die willen helpen om – nu of later – de verzorging aan te sturen zijn van harte welkom. Onze voorzitter, Marinus van Roosmalen heeft zo langzamerhand de ‘leeftijd der sterken’ bereikt en wil, nadat hij jarenlang de verzorging geleid heeft, een stapje terug doen. Doe OLAT een plezier en meld je aan als vrijwilliger voor de verzorging. Meer informatie bij Marinus van Roosmalen.

● **Zoals al eerder gemeld is de komende jaarvergadering** niet zoals gebruikelijk in november, maar op zaterdagmiddag 4 maart 2006. Dit komt omdat vorig jaar besloten is om het verenigingsjaar voortaan gelijk te laten lopen met het kalenderjaar. Ook de plaats is gewijzigd. Dit i.v.m. de parkeerproblemen op zaterdagmiddag. De jaarvergadering vindt nu plaats in het Activiteitscentrum Burghplan, Fabritiuslaan 28 in Eindhoven.

● **De KNBLO-NL is van plan** om het abonnementsgeld op het ‘Wandelsportmagazine’ te verhogen naar € 12,- voor leden en € 18,- voor niet-leden. De hoogte van het abonnement geldt dan wel voor een periode van 2 jaar. Het besluit moet nog wel goedgekeurd worden op de komende jaarvergadering op 12 november.

● **De Regio Brabant-Zeeland van de KNBLO-NL** heeft dringend behoefte aan medewerkers. Afgelopen jaar is secretaris Fred Wassink overleden en ook bestuurslid Wim Padberg stopt er mee wegens zijn leeftijd. Bestuurslid Geert Verhaar moet het om gezondheidsredenen wat rustiger aan doen. De overige bestuursleden groeit het werk boven het hoofd. Daarom zoekt men vrijwilligers (of liefst nieuwe bestuursleden) die een of meer taken voor een deel willen overnemen of hierbij willen helpen. Informatie en aanmelden graag bij Chris Crucq, tel 0118 414599 of cmcrucq@zeelandnet.nl

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

NOVEMBER

15	Joke Donders - Jansen	Dongen
15	Wim van de Wal	Veldhoven
15	An Klarenbeek - van den Heuvel	Raamsdonk
16	Tonny de Vos - Ijtsma	Bennekom
18	Johan Hellings	Helmond
18	Susan Horvers	Asten
18	Lenij van Roosmalen	Sint Oedenrode
19	Jan van Houtum	Heeswijk Dinther
19	Ad Mollen	Eindhoven
20	Toos Schoonus	Haaren
20	Nelly Keuten - van Weert	Eindhoven
21	Frans - Joseph van den Heuvel	Best
21	Chris van der Aar	Best
22	Wil Jacobs	Sint Michielsgestel
22	Toos der Kinderen - Manders	Nuenen
22	Willy de Haas	Helmond
22	Nellie Peters - van Eersel	Lage Mierde
22	J. de Bruijne	Maarheeze
22	Willy Senders	Eindhoven
22	Nelly van Bommel	Veghel
23	Miechel Brouwer	Doorwerth
23	Karen de Bruijne	Maarheeze
23	Frans de Wit	Waalre
23	Bert de Boer	Ommel
24	Mia van Grootel	Eindhoven
24	Othmar Glänzer	Eindhoven
25	Jan de Vries	Meijel
25	Peter Koolen	Helmond
26	Piet Selten	Mill
26	Kees van Iersel	Haaren
27	Montse Sole Murciano	Weert

27	George van den Boogerd	Eindhoven
27	Henk Treur	Geldrop
29	Jet van den Bersselaar - Dreesen	Eindhoven
30	Henk Aerds	Nuenen

DECEMBER

1	Hans van Sprang	Elst Gld
1	Mario van de Kruis	Heeze
2	Inge van Egmond	Breda
2	Adri Hagens - Stam	Geldrop
2	Wim Koenders	Erp
2	Willie de Bie	Nistelrode
2	Pieter van de Mortel	Deurne
3	Piet van Dongen	Eindhoven
3	Liedeke Verhagen	's-Hertogenbosch
4	Anneke Lieven	Berlicum NH
4	Hugo Prinsen	Valkenswaa
4	Lineke van der Gaag	Eindhoven
4	Jan van Eck	Sint Oedenrode
4	Marian Latijnhouwers	Sint Oedenrode
5	Petra de Rooij	Breda
6	Betsie Geerts	Gemond
6	Francina van de Laar	Son
7	Hans Weel	Helmond
9	Wil van Coenen	Vught
9	Marieke van Ginkel - van Dam	Zwijndrecht
10	Ben Jamry	Oirschot
10	Arie van Veen	Valkenburg
10	Ingrid Balk	Eindhoven
11	Ilona de Vries	Veldhoven
11	Alexandra van der Wulp	Uden
12	Ger Heupink	Lieshout
12	Riet van der Linden	Beek en Donk
13	Willem van der Heijden	's-Hertogenbosch
13	Marina Kivits-Hermes	Sint Oedenrode
14	Noud Wijn	Eindhoven
14	Riek van Hattum	Weert

UIT DE WANDELINGEN

Ben Jeursen loopt met zijn partner Marion de vierdaagse van Llanwyrtd Wells (Wales) Hij schrijft: „Mooi man! 4 keer 25 km. Slechts 65 deelnemers uit 6 landen. Avondanimatie en contact met de locals (schapenboeren). Perfect, man. We hebben genoten. Liep er een kerel van 85 rond. Ook 4 keer 25 km aan de wandel. Reageerde op het Airborne-pad-shirt van Marion. Bleek deze kerel in 1944 zijn Douglas Dakota nog richting Arnhem te hebben gevlogen. Met gliders en supplies. Prachtig toch?”

Foto: Ben Jeursen

WANDELPADEN

Geslaagden Westduinslag

Piet Velthuis

Rotterdam

Geslaagden Oeverloperpad/Tiendweg

Piet Velthuis

Rotterdam

Geslaagden Airbornepad Market Garden

104 Jan Philipsen

Best

105 Jeannie van Rooij

Mariahout

106 C.A.van den Berg

Grave

HERTOG HENDRIKPAD

Momenteel heeft de waarschijnlijk nieuwe bewoner van een huis bij Heerendonk in Nueneen onze wandelpadmarkering verwijderd en een bordje geplaatst 'verboden toegang - eigen weg'. We betwijfelen of dit rechtmatig is.

We zullen gaan kijken of we via een gesprek tot een oplossing kunnen komen, anders zullen we via de wegenlegger van de gemeente Nueneen aan het werk moeten. We zullen het dan ook aankaarten bij het meldpunt knelpunten wandelpaden. We houden u op de hoogte. Er staat maar aan één kant een verbodsbordje. Vanaf de andere kant zou men het pad dus wel gewoon mogen betreden.

We gaan proberen op internet de gewijzigde routes met een kaartje te plaatsen. Dit zal op een beveiligde pagina moeten die alleen voor leden toegankelijk is. Een alternatief is het aanvragen van kaartjes via de mail. De Topografische Dienst voert namelijk een ware heksenjacht uit op internet. Vele sites hebben hun kaartjes moeten verwijderen of diep in de geldbuidel moeten tasten.

WANDELPLATFORM LAW

Verder is er deze maand niet zoveel nieuws op wandelpadengebied. Behalve dan dat op 5 november het Wandelplatform LAW (voortgekomen uit de Stichting LAW) 25 jaar bestaat. Zij vieren dat met een bijeenkomst bij Apeldoorn voor de medewerkers en de besturen van aangesloten organisaties.

Ook OLAT werkt nauw samen met het Wandelplatform. Door onze wandelrondweg '750 jaar stadsrechten' in 1982 kwamen

we met elkaar in contact. Eerst kregen we een zeer kort antwoord van twee zinnen, maar na een bericht vanuit België van GR-paden werden we wel serieus genomen. We ontvingen vervolgens een uitnodiging voor een gesprek nadat we nóg een wandelweg hadden gemaakt: het Graaf Floris V-pad van Amsterdam-Muiderpoort naar Gouda. Dit pad werd ontworpen door het toenmalige OLAT-lid Alex Wijsman.

Tijdens deze bespreking namen we de taak op ons om vanuit Hoek van Holland een wandelroute te maken naar Nijmegen en een traject van Hoek van Holland naar Haarlem. We kregen zelfs op dat moment een toehoorderplaats bij de bestuursvergaderingen. We waren zo actief op wandelwegengebied, dat de Europese Wandelvereniging EWV zelfs dacht dat wij Nederland vertegenwoordigden! Men bood ons het lidmaatschap aan van hun organisatie.

OLAT legde contact met de NWB, die net de route Lingepad had overgenomen van Gerrit Overdijk en scouting Zetten. Uit deze bespreking in Zetten ontstond de samenwerking voor Oeverloperpad, Tiendweg en Lingepad. De eerste twee zijn uiteindelijk als Oeverloperpad in één gids gekomen. Hoek van Holland-Den Haag (de Westduinslag) werd later toegevoegd aan het Visserspad en is nu weer opgenomen in het Hollands Kustpad.

Zo heeft OLAT ruim anderhalf jaar meegedraaid in de stichting, totdat de NWB en later de KNBLO lid werden. Piet Knoester, die toen onze voorzitter was, werd tevens voorzitter bij de NWB en heeft lange tijd twee petten op gehad. Onze zetel bij de Stichting LAW verdween nadat wij door de NWB en de KNBLO werden vertegenwoordigd. Verder werd onze wandelrondweg '750 jaar stadsrechten' in stukjes verdeeld. Een deel is nu bekend onder de naam Hertog Hendrikpad en Peel-landpad. Delen van deze routes hebben een ander traject gekregen. Een groot deel van onze rondweg kwam uiteindelijk zelfs in het Vennekespad van het Nivon.

Andere paden waren natuurlijk Het Pelgrimspad van Amsterdam naar Den Bosch en het vervolgetraject van Graaf Floris V-pad van Gouda naar Bergen op Zoom.

OLAT heeft zijn sporen zeker verdiend op wandelpadengebied binnen Nederland en ook bij het Wandelplatform LAW. Wij feliciteren dus het Wandelplatform LAW met hun 25-jarig bestaan.

WANDELPOOL AIRBORNEPAD MARKET GARDEN: OPGAVE VOORAF BIJ THEO TROMP

Datum	Etappe	Afstand	Traject	Starttijd	Startplaats	Openbaar vervoer
09-11-2005	2	24	Valkenswaard - Motel Eindhoven	11.00 uur	Pannenkoekhuis Suykerbuik	Buurtbus 276 vanuit Valkenswaard
23-11-2005	3	18	Motel Eindhoven - Son brug	11.00 uur	Motel Eindhoven	Buslijn 172/173 vanuit Eindhoven
07-12-2005	4	15	Brug Son - St-Oedenorde	11.00 uur	Brug Son	Buslijn 157/156 vanuit Eindhoven
21-12-2005	5	21	St-Oedenrode - Uden	11.00 uur	Markt St-Oedenrode	Buslijn 157/156 vanuit Eindhoven
04-01-2006	6	22	Uden - Grave	11.00 uur	Lieve Vrouwenplein Uden	Buslijn 157 vanuit Eindhoven
18-01-2006	7	20	Grave -Mook	11.00 uur	Café Poort van Cleve Grave	Buslijn 157 vanuit Eindhoven in Uden overstappen bus 99 naar Grave
25-01-2006	8	19	Mook - Beek	11.00 uur	Gemeentehuis Mook	Buslijn 83 vanuit Nijmegen
01-02-2006	9	21	Beek - Oosterhout	11.00 uur	Hotel 't Spijker Beek	Buslijn 80 vanuit Nijmegen
08-02-2006	10	24	Oosterhout - Heteren brug A50	11.00 uur	Zandstraat Oosterhout	Buslijn 3 vanuit Nijmegen
15-02-2006	11	25	Heteren - Arnhem	11.00 uur	Bushalte brug A50 Heteren	Buslijn 6 vanuit Arnhem

GPS-WANDELEN

Afgelopen maand hebben Joop Reichenfeld en Theo Tromp met succes de cursus Instructeur GPS gevolgd.

De volgende stap is het plaatsen van GPS-routes op internet. Joop heeft een aantal routes uitgezet in de omgeving van Den Bosch en Esther Sweelsen heeft de routes van de Avondvierdaagse in Sint-Oedenrode vastgelegd. De komende tijd worden ook de routes van het Airbornepad digitaal opgeslagen. Via de OLAT-site kan iedereen tevens doorklikken naar de speciale GPS-site van de KNBLO-NL.

Verder gaan wij inventariseren welke OLAT-leden geïnteresseerd zijn in instructie op het gebied van GPS, over de werking en het gebruik ervan en de programma's waarmee men zelf routes kan ontwikkelen.

Wilt u graag een cursus volgen?

Laat het ons weten via <GPS@wandel-olat.org>.

PLOMBIÈRES - HOUFFALIZE

Op vrijdag 16 en zaterdag 17 december organiseert AMTF voor de 31e keer 'le marche du Souvenir de la Souffrance', een tocht van Plombières naar Houffalize door Marches, Parc des Trois Frontières. Een echte uitdaging in een aparte sfeer.

Zoals reeds enkele jaren gebruikelijk, zullen we proberen met een groepje naar deze klassieker in de Belgische Ardennen te gaan. Het is een best pittige maar schitterende tocht van 110 kilometer langs vele kerststalletjes, 's nachts dwars over een pas en door het woud. Onder alle weersomstandigheden gaat de tocht door.

Wil je deze uitdaging aangaan, neem dan contact op met mij (Theo Tromp, m.h.tromp@hccnet.nl of 0495-450325). De inschrijving plus de busreis vanaf Eindhoven/Weert kost € 62,50 en voor niet-leden € 67,50. Uiterlijke datum van inschrijven is 15 november 2005.

Jet van den Bersselaar-Dreesen,
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

ADRESWIJZIGING

Mevr. Mariet Ahlers - Geurts

nieuw adres Stillendijk 36, 5657 AV Eindhoven

Dhr. Willem Schoonhen

nieuw adres 2e Lieve de Keylaan 22, 5622 GD Eindhoven

AANMELDINGEN

Dhr. Peter van Dongen, Arendlaan 72, 5022 AW Tilburg

Dhr. Lucas van Dongen, Arendlaan 72, 5022 AW Tilburg

Mevr. Adi Heussen, Jan van Scorelstraat 1, 5702 BS Helmond

Mevr. Thea Aarts, Meerkensweg 10, 5408 PB Volkel

Dhr. Wim Freriks, Zuilenesstraat 12, 7101 BC Winterswijk

Mevr. Francien van Genugten,

Dijksteegje 30, 5491 TN Sint Oedenrode

Mevr. Annie Lathouwers-de Poorter,

Dommelstraat 57, 5492 DX Sint Oedenrode

Mevr. Gerda van Bakel,

Lieshoutseweg 21 A, 5492 HS Sint Oedenrode

Dhr. en Mevr. Jos en Elly van de Velden,

Tartwijkstraat 78, 5491 EL St. Oedenrode

Mevr. Corrie Kastelijn,

Pastoor Smitsstraat 8 C, 5491 XN Sint Oedenrode

Mevr. Wilma Gommers-de Baay,

Leeuwerik 3, 5492 PD Sint Oedenrode

Mevr. Ria van der Heijden, Boekelsedijk 31, 5408 ND Volkel

Mevr. Wilma Hendriks, De Els 8, 5553 CW Valkenswaard

Mevr. Daan Hollenbrock, Dhr. Paul van Alphen,

Raadhuisstraat 9 A, 5126 CK Gilze

Mevr. Liny Clijsen, Koninginnelaan 129, 5491 HB Sint Oedenrode

OPZEGGINGEN LIDMAATSCAP

Dhr. Ben Smeenk, Koppeldijk 4, 3079 TT Rotterdam

NIEUW ABONNEMENT

Dhr. Jan Dennissen, Heilige Stoel 6703, 6601 SX Wijchen.

ZIEKENBOEG

Nellie (echtgenote van) Henk Peters
is opgenomen in het ziekenhuis.

Haiku

*herfstzon op de hei
de stilte telt mijn stappen
goud kleurt de bosrand*

Kees van Vessem

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep wandelaars om met elkaar zo'n 20 km te wandelen in een leuk tempo.

Genietend van de natuur brengen we met elkaar de dag door en zijn meestal rond 15.30 uur weer terug in het café van vertrek. In de winter hebben we meestal de lunchpauze in een café. In de zomer eten we soms het meegebrachte lunchpakketje op aan de rand van een ven of in het bos.

Het café van vertrek gaat vaak speciaal voor ons om ± 09.30 uur open en heeft dan vanzelfsprekend de koffie klaar.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Behalve de gebruikte consumpties zijn er géén kosten aan de wandeling verbonden.

We hebben een aantal vaste deelnemers die een structurele bijdrage leveren aan het programma. Hierdoor wordt het leuk en afwisselend en kunnen we van de Brabantse of Limburgse natuur in al zijn variaties genieten.

Wij wensen u veel wandelplezier en wie weet tot ziens. Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Meer informatie:

Truus van Vessem 040 2110413

Jos Scheepers 0495 535848

Kees van Iersel 0411 621706

PROGRAMMA 2005/2006

Datum	Route	Startpunt
08 nov	Bruggetjesroute	Cult. Centr. 't Toversnest J.Deckersstr. 26, 5591 HS Heeze
22 nov	Door de dreven van Dorst	Café-Eeterij 't Vermaeck, Rijksweg 115, 5121 RD Rijen
06 dec	Mildert route	AC Restaurant, Rijksweg A2, nr. 75 6004 RW Nederweert
20 dec	Duinroute (pittige tocht)	De Heeren Janssen Torenstraat 6, 5268 AT Helvoirt
03 jan	Wolfsvenroute	Bospark 't Wolfsven Patrijslaan 4, 5731 XN Mierlo
17 jan	de Heilige Eik	Café de Stapperij, Spoordonkseweg 80 5688 KE Oirschot
31 jan	Aadal route	Brasserie 't Klavertje vier Markt 35, 5531 BC Bladel
14 feb	de Panroute	Huize Providentia, ten Brackezaal Albertlaan 19, 5590 AB Sterksel
28 feb	Vennentocht	de Posthoorn, Posthoornseweg 8 5062 SZ Oisterwijk
14 mrt	Langs Gorp en Rovert	Café de Zwaan, Vrijthof 17, 5081 CA Hilvarenbeek
28 mrt	Sterrenbos	Café de Zwaan, P.Dondersplein 7 5271 AA St. Michielsgestel
11 apr	Maasduinenwandeling	Restaurant De Wellse Hut 5855 EM Well (L)
25 apr	Het Klompenpad	Café de Trol Lennisheuvel 57, 5281 LD Boxtel

ROOISE WANDELINGEN

OLAT seniorenwandegroep St.-Oedenrode

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode.

We wandelen ongeveer twee uur. De oorspronkelijke fittest is vervangen door een gewone wandeling.

Er zijn 4 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
De Rooie Sok	Dommelstraat, St.-Oedenrode
Den Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel

PROGRAMMA 2005

Datum	Startpunt
08 nov	Den Beckart
15 nov	't Riethof
22 nov	De Rooie Sok
29 nov	De Rooie Sok
06 dec	Den Toel
13 dec	Den Beckart
20 dec	't Riethof
27 dec	De Rooie Sok

Deelname voor OLAT leden is voortaan gratis, dit op vertoon van hun OLAT clubpas.

Niet leden betalen 1 euro. Dit kan contant of via een strippenkaart.

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Meer informatie:

Marinus van Roosmalen 0413 475467 of

Theo Tromp 0495 450325

Bij het Wandelen op Dinsdag word je van de wal in de sloot geholpen ;-)
(foto: Riet vd Linden)

CLUBREIZEN 2006

39^e WINTERSERIE

Toon van Wordragen (foto: Ad van Asten)

zaterdag 11 maart	GR AE	Monschau - Eupen	23 - 17 km
zaterdag 29 april	GR 578	Menil - Pont de Vilette	26 - 17 km
zaterdag 24 juni	GR 56	Malmedy - Butgenbach	24 - 15 km
zaterdag 26 aug.	GR 576	Nadrin - Huy	25 - 19 km
weekend 23/24 sept	GR AE	Martelange - Chiny	zaterdag 17 km, zondag 20 km
zaterdag 28 okt	GR 573	Brug Belleheid - Theux	24 - 17 km

Inschrijven: minimaal een maand van tevoren met vermelding van: tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand Gironummer 706801 t.n.v. OLAT-clubreizen te Weert

Inschrijfgeld:

Weekend: leden € 55,00; niet leden € 65,00

Dagtocht: leden € 19,00; niet leden € 23,00

Prijzen zijn onder voorbehoud!

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is.

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag- tot vrijdag-avond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen voor de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van € 1,10) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:

Eindhoven NS (Fuutlaan) 7.35 uur

Weert NS 8.10 uur

Bij voldoende belangstelling ook in: Sint Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10,
6006 ZM Weert, 0495 537775
toon.van.wordragen@hetnet.nl

Startbureau: Geopend vanaf 07.15 uur voor koffie. Inschrijving vanaf 07.30 uur.

Kosten:	10 en 15 km	€ 2,60
	20 km	€ 3,10
	30 km	€ 3,50
	40 km	€ 3,50
	60 km	€ 4,00

Korting voor OLAT leden € 2,00 op vertoon lidmaatschapkaart. Korting voor wandelbondsleden € 0,50, alleen op vertoon lidmaatschapkaart. Voor elke startplaats krijgt u een aparte sticker voor in het wandelboekje.

Nordic wandelen: Tijdens de winterserie wandeltochten zijn wandelaars die het Nordic wandelen beoefenen van harte welkom. Deze wandelaars starten om 11.00 uur en kunnen naar keuze 10/15 of 20 km. afleggen.

informatie: Marinus van Roosmalen

Hoge Vonderstraat 7, 5492 CH St.-Oedenrode

Tel/Fax +31 (0)413 475467/+31 (0)495 450325

winter@wandel-olat.org, www.wandel-olat.org

AGENDA

20 november 2005 Boxtel

Eeterij 'De Trol'

Lennisheuvel 57, 5281 LD Boxtel

Afstanden/starttijden 40-30 km 08.00-09.30 uur

20-15 km 09.00-12.30 uur

Sluiting 15-20-30-40 km 17.00 uur

15 januari 2006 Lage Mierde

Café 'Dorpszicht'

Dorpsplein 2, 5094 GJ Lage Mierde

Afstanden/starttijden 40-30 km 08.00-09.30 uur

20-15 km 09.00-12.30 uur

Sluiting 15-20-30-40 km 17.00 uur

19 februari 2006 Lierop

Zaal 'van Oosterhout'

van Dongenstraat 18, 5715 AL Lierop

Afstanden/starttijden 40-30 km 08.00-09.30 uur

20-15 km 09.00-12.30 uur

Sluiting 15-20-30-40 km 17.00 uur

19 maart 2006 Boskant

Café-Restaurant 'Het Riethof'

Pastoor Teurlingsstraat 30, 5492 Boskant

Afstanden/starttijden 60 km 07.00-07.30 uur

40-30 km 08.00-09.30 uur

20-15-10 km 09.00-12.30 uur

Sluiting 10-15-20-30-40 km 17.00 uur

60 km 19.00 uur

LANGE AFSTAND, PRESTATIE EN SNELWANDELEN

Stand clubkampioenschap per 20 oktober 2005

1	Ernst Westerhoff	15780	39	7	Henny van de Haring	1800	77	Wim Brooymans	610
2	Hans de Vries	11410	40		Marco Timmermans	1560		Ad van Asten	610
3	Boetje Huliselan	10480	41		Peter Koolen	1555		Tjeu vd Kerkhof	610
4	Hugo Prinsen	10160	42		Ad Verbakel	1495	14	Doortje vd Akker	610
5	1 Hanny Klumpkens	9550	43		Wim Bakker	1470	81	Fred Fisser	570
6	Henk Vink	8285	44		Rini Welten	1440	15	Jans v Griethuizen	570
7	Huub Raijmakers	7030			Richard vd Pol	1440		Ronald Iliohan	570
	2 Connie Raijmakers	7030	46		Jack Hendriks	1370	84	Ad Martens	505
9	Mart Douven	6730	47		Wim vd Wittenboer	1330	85	Wil Timmermans	440
10	Frances Rouppe vd Voort	6155	48	8	Nicole Nacken	1290	86	Kees Punselie	430
11	Klaas Bakker	6075	49	9	Monique Barten	1220	16	Coos Verburg	430
12	Marcelino Sobczak	5755	50	10	Riet Emans	1160	88	Ronald Menting	360
13	Rolf Craanen	5240	51		Jan Warrink	1140	17	Ria Vredenburg	360
14	Wim van Gemert	4885	52		Henny van Megen	1100		Louis Vernie	360
15	Wesley vd Gouw	4555	53		Piet Bernaerts	1090	17	Lineke vd Gaag	360
16	3 Mariet Douven	4210	54		Ben Duin	1085	17	Jeannette v Boerdonk	360
17	Ad Mollen	3870	55		Peter vd Ven	1080		Hans Bontekoe	360
18	Ron Timmermans	3780			Gerard Meeuws	1080		Frans Smits	360
19	Erik Dikken	3765	57		Servee Derks	1030	17	Caroline Dinnissen	360
20	Co Tops	3760	58		Wim Coolen	970	17	Anita Camp	360
21	Evert v Ampting	3595			Jelte van der Zee	970		Toos vd Boom	360
22	Kees Lambregts	3285	60		Dietmar Adam	965		Piet van Buul	360
23	Rob Keetlaer	3240	61		Frits Mennen	930		Jan van der Zanden	360
24	Pe Everaerts	3050	62		Wiebe Boverhoff	895		Jan van Berkel	360
25	Theo Klanke	2860	63		Joop Krul	860	17	Maria van Hoek	360
26	Kees Mol	2740	64		Frits v Duijnhoven	815	102	24 Betsy Geerts	330
27	4 Anja van Kempen	2730	65		Wim Peters	815	103	Tony van Duijn	250
28	Paul Canters	2640	66		Hans van Ginkel	800		Ton van Dijk	250
29	Wim Freriks	2560		11	Joop Reichenfeld	800	25	Margriet Fischer	250
30	Piet de Ruijter	2550	68		Michel v Krimpen	760	25	Jet vd Bersselaer-Dreesen	250
31	Sjef Koolen	2515	69		Theo Gijzen	720		Hein Dirxx	250
32	Cor v/d Heijden	2320			Gerrit Legierse	720		Antoon Asveld	250
33	Jan Vogelsangs	2295		12	Corry Nettekoven	720			
34	Claude Herman	2270			Bart Lutke Schipholt	720			
35	5 Carry Ombelet	2145			Jan v Boerdonk	720			
36	6 Mariette v Ampting	2080			Ben Jeursen	720			
37	Dirk Belder	2020		13	Coby Visser	720			
38	Paul Koks	1845	76		Theo Beelen	665			

Deelname aan wandeltocht of prestatietoestichting svp binnen twee dagen melden bij: Ad van Asten, telefoon 0499 473767, of e-mail: a.asten1@chello.nl

Vervolg programma 2004-2005 OLAT-clubkampioenschap

21 okt	Bocholtz	L.A.	100 -110 km	430-460
5 nov	Vlierden	Eur	150-125-100 km	600-510-430
6 nov	Rotterdam	W/P	10 km	schema
18 nov	Horst	Eur	100 km	430
20 nov	Rotterdam	W/P	10 km	schema
4 dec	Rotterdam	W/P	10 km	schema

Agenda snelwandelen

6 nov	Rotterdam	Winterserie RWV 1e wedstrijd
20 nov	Rotterdam	Winterserie RWV 2e wedstrijd
27 nov	Zaandam	Indoorwedstrijd snelwandelen
4 dec	Rotterdam	Winterserie RWV 3e wedstrijd
17 dec	Dronen	Kerstloop met 10 km. snelwandelen

SECTIE LANGE AFSTAND KNBLO-NL

50x Long Distance Walker

003	Huib van Broekhoven	Dirksland	RWV
004	Frans Devoght	Turnhout (B)	RWV
005	Hanny Klumpkens	Eindhoven	OLAT

40 x Long Distance Walker

009	Piet van der Kroft	Gouda	RWV
-----	--------------------	-------	-----

25x Long Distance Walker

023	Frans v.d. Berg		Rijsbergen/ St. Jansstappers
024	Ingrid de Reus	Nieuwegein	WS'78, FLAL
025	Jaap Haalboom	Ede	WS'78
	Master Kennedy Walker goud		
	Erik Dikken	Nijmegen	WS'78/OLAT/ De Arend

Jan Dinnissen	Wijchen	De Posthoorn
Cor van Eikeren	Zeist	DES/WS'78
Super Kennedy Walker zilver		
Mariet Douven-Mackus	Ospel	OLAT
Jan Karel Bolier	Brummen	
Danny de Pauw	Sas van Gent	
Ben Jeursen	Leiden	WS'78/OLAT/ Haaglanden
Erik Dikken	Nijmegen	WS'78/OLAT/ De Arend
Peter Haas	Munstergeleen	wsv Echt
Cees Mol	Breda	OLAT
Gerard Rasens	Maasland	VTM
Wim Brink	Zwolle	
Theo van den Elzen	Schajjk	
Maarten v.d. Meer	Maasland	VTM
Kennedy Walker brons		
Marion Kooijers	Groenlo	WS'78
Erik Dikken	Nijmegen	WS'78/OLAT/ De Arend
Jeannie van Steijn	Kerkrade	
Theo Hoogendoorn	Reeuwijk	
Albert Koopman	Dalen	
Kees Kwakman	Enschede	

UITSLAGEN SNELWANDELEN

BK & NK 50 km snelwandelen te Tilburg, 2 oktober 2005

Plaats	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
BK NK					
1	Dirk Nicque	ACW (B)	1963	4.48.47	10,4
1	Pedro Huntjens	av Unitas	1967	4.49.35	10,4
2	Victor Mennen	av Unitas	1963	4.56.54	10,1
2	Luc Nicque	Volharding (B)	1964	5.22.41	9,3
3	Frank Buytaert	OLSE (B)	1971	5.39.19	8,8
3	Frank van der Gulik	sv De LA	1977	5.42.06	8,8
4	Fred Röhner	av Unitas	1950	5.45.38	8,7
5	Frans Leijtens	RWV	1976	5.48.31	8,6
6	Boetje Huliselan	OLAT	1955	5.49.59	8,6
7	Marcel Bunschoten	sv De LAT	1978	5.51.14	8,5
8	Rob Frielink	RWV	1946	5.54.23	8,5
9	Wil Botman	sv De LAT	1948	5.54.54	8,5
10	Piet van der Kroft	RWV	1944	5.55.07	8,4
	Robert Schouckens	GOSP (B)	1928	(*)	8,1
	Michel Genot	GOSP (B)	1946	(**)	6,8
	Theo Koenis	sv De LAT		gestopt	

(*) 5.55.37 op 47.914 meter (**) 5.50.43 op 39.570 meter

10 km snelwandelen te Tilburg, 2 oktober 2005

Plaats	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Olivier Colette	CABW (B)	1985	46.07	13,0
2	Dirk Bogaert	ACME (B)	1958	53.36	11,2
3	Donald van Meenen	AVMO (B)	1959	57.13	10,5
4	Hans de Vries	OLAT	1964	1.03.11	9,5
5	Loes van den Beemt	RWV	1986	1.10.05*	8,6
6	Coby Bunschoten	RWV	1947	1.10.24*	8,5
7	Klaas Bunschoten	RWV	1946	1.12.31	8,3
8	Emiel van Landeghem	Brabo (B)	1932	1.12.37	8,3
9	Sandra Maas	RWV	1985	1.15.53	7,9
10	Hermien Teske	RWV	1949	1.29.43	6,7

* Nederlands Record

20 km snelwandelen te Tilburg, 2 oktober 2005

Plaats	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Malte Strunk	All. Aachen (D)	1973	1.44.18	11,5
2	Jacques van Bremen	RWV	1984	1.48.16	11,1
3	Richard Leijenaar	RWV	1959	1.48.20	11,1
4	Vasilij Boos	All. Aachen (D)	1985	1.50.40	10,8
5	Robert van Bremen	RWV	1982	1.56.29	10,3
6	Vadim Boos	All. Aachen (D)	1985	1.57.26	10,2
7	Peter Schumm	All. Aachen (D)	1954	1.58.57	10,1
8	Alex Wijsman	sv De L.A.T.	1948	2.09.46	9,2
9	Rudolf Girards	Buchenhöhe (D)	1938	2.17.12	8,7
10	Hans van Wakeren	av Unitas	1949	2.23.31	8,4
11	Rosa Girards	Buchenhöhe (D)	1939	2.29.30	8,0
12	Pauls Maas	RWV	1956	2.32.39	7,9
13	Paul Koks	av Unitas/OLAT	1965	2.36.43	7,7
	Hans Gaus	All. Aachen (D)	1985	gestopt	
	Ron Timmermans	RWV/OLAT	1982	gestopt	

Verslag NK 50 km Tilburg

Op 2 oktober werd door de RWV en Hart van Brabant op de wielervedstrijden gehouden over kortere afstanden.

Het was schitterend wandelweer: heldere lucht, goede temperaturen. Alleen aan het einde van de middag viel er nog één regenbui. Vier van onze leden namen deel aan deze wedstrijden.

Nederlands Kampioenschap 50 km snelwandelen op de weg

Zoals verwacht eisten Pedro Huntjes en Victor Mennen de eerste twee plaatsen op. De strijd om de derde plaats was best spannend. In eerste instantie leek Theo Koenis voor deze plaats in aanmerking te komen, maar hij moest halverwege opgeven. Daarna streden Frank van der Gulik en Fred Röhner om de derde plaats.

Van onze vereniging was Boetje Huliselan actief op deze afstand. Hij draaide zeer regelmatig zijn rondjes en liep het grootste deel van de wedstrijd op de vijfde plaats van de Nederlanders. Na 40 kilometer barstte helaas een flinke bui los en kreeg Boetje last van kramp in zijn benen. Hierdoor moest hij een tandje terug schakelen hetgeen hem een plaatsje kostte. Zijn eindtijd van net onder de 5.50 uur is wel een tijd waarmee je mee thuis kunt komen.

Belgisch Kampioenschap 50 km snelwandelen op de weg

De broers Dirk en Luc Nique verdeelden het goud en zilver op het kampioenschap van onze zuiderburen. Frank Buytert deed het dit keer wat kalmer aan en eindigde als derde.

Wedstrijd 20 km snelwandelen op de weg

De 20 kilometer werd gewonnen door Malte Strunk uit Duitsland. Jacques van Bremen en Richard Leijenaar streden om de tweede plaats, hetgeen in het voordeel van Jacques is geëindigd.

Op deze afstand stonden twee OLAT-leden aan de start. Ron Timmermans (die in wedstrijden uitkomt voor RWV) is helaas onderweg gestopt. Paul Koks (komt in wedstrijden uit voor av Unitas) liep zijn eigen race en voltooide deze afstand in ruim twee en een half uur.

Wedstrijd 10 km snelwandelen op de weg

De 10 kilometer werd gedomineerd door de Belgen. Zij eisten de eerste drie plaatsen op.

Namens OLAT was Hans de Vries actief. Hij liep een eigen race en was tevreden met zijn tijd. Verder verbeterden Loes van den Beemt en Coby van Bunschoten op deze afstand Nederlandse records in hun categorie.

PLASTIC ROUTEPIJLEN INGEWIJD

Bij de winterserietocht in De Rips op 16 oktober konden de wandelaars kennismaken met de nieuwe bewegwijzering. De vertrouwde gele OLAT-papiertjes hebben plaats gemaakt voor stevige kunststof bordjes met inkepingen voor de bevestiging. Alleen de A4-tjes die een splitsing van afstanden aangeven zijn nog van papier.

Voor de wandelaars lijkt de vernieuwing alleen maar voordelen te hebben. De plastic bordjes zijn iets groter en zeer helder van kleur, zodat het geel al van verre zichtbaar is. Bij slecht weer waaien of regenen ze bovendien niet van de boomtakken af, zoals met de papieren markering kon gebeuren.

De terreinbeheerders zijn er ook blij mee, want die hebben een broertje dood aan al die nietjes in hun bomen. Vooral Staatsbosbeheer is hierin heel streng, maar ook sommige gemeenten verbieden het gebruik van nietjes. Om die reden waren de wandelverenigingen Voetje voor Voetje (Valkenswaard) en De Grenslopers (Luyksgestel) al eerder overgestapt op plastic routepijlen. OLAT moest tot nu toe voor elke tocht ontheffingen aanvragen. Dat hoeft dus niet meer, tot opluchting van parkoersbouwer Ad Verbakel.

Maar elke medaille heeft z'n keerzijde. Zo'n plastic bordje weegt namelijk een stuk meer dan zijn papieren soortgenoot. En omdat er honderden bordjes nodig zijn, tikt dat lekker aan. Vier tot vijf kilo pijlen moeten de markeerders voortaan meesjouwen, plus eenzelfde gewicht aan kantoorelastieken voor de bevestiging. Rond palen en takken kom je met één elastiek wel toe, een beetje boom vergt er al twee en dikke bomen wel vier tot vijf aan elkaar geknoopte elastieken. In De Rips waren staaltjes van ware knooppunst te zien.

Al die bordjes en elastieken nemen bovendien veel plek in, vertelt Ad Verbakel. Bij het ophalen van de routepijlen moest hij voor het eerst tussentijds zijn fietstas gaan legen. Ook de rugzak van dochter Jeanette –zijn onvolprezen rechterhand– was ineens te klein. Verder kost het aanbrengen en verwijderen van het elastiek aanzienlijk meer tijd dan het vastnieten van papiertjes. Maar Ad verwacht dat de uitpijlars daar de komende maanden wel handigheid in krijgen.

De aanschaf van kunststof bordjes is een kostbare zaak. Zeker als men bedenkt dat er jaarlijks een paar honderd kwijt raken, een schadepost van zo'n 300 euro. OLAT is 'klein begonnen' met bordjes waarop elke keer handmatig de nummering wordt ingevuld. Helaas is nu al gebleken dat de inkt achteraf toch niet zo makkelijk te verwijderen is zonder de bordjes te beschadigen. De wensdroom van Ad Verbakel is dan ook om een complete set bordjes paraat te hebben, genummerd van 1 tot 300 voor linksaf, rechtsaf én rechtdoor. Dan kun je voor iedere tocht uitzoeken welke routepijlen je nodig hebt.

Drie seizoenen wandeling

Op zondag 16 oktober organiseerde onze OLAT de eerste **winterseriewandeling** vanuit De Rips.

De temperatuur was **zomers**, de omgeving gehuld in **herfstkleuren**. Zo hadden we drie seizoenen ineen. Hier volgt een sfeertekening.

Er gaan 932 wandelaars op pad. De eersten vertrekken om 8 uur en dan is het nog een beetje donker. Direct het bos in, waar gras zich over het pad buigt. Over gevallen eikels; langs het pad staan nog groene varens en mos; het ruikt naar aarde. De omgewoelde zandweg, omzoomd door beuken is moeilijk te belopen. Daar is een brede vaart, bijna stilstaand water bestrooid met blad waarlangs een smal pad kronkelt. Vele voeten ritselen door de afgevallen eikenbladeren. Ruisend water bij de stuw. Daarna wordt het bladstil. Een zacht zandpad langs een stromende beek. Wandelaars in de mist. Er is andere bepijling in gebruik genomen, het duurt even voor het zichtbaar is, alleen de elastiekjes verraden hun nieuwigheid. Ginds is de eerste post al, twee hondjes willen spelen.

Nu trekt de lucht open, de eerste zonnestralen maken lange schaduwen. Stralen door de laatste mistflarden. De ogen genieten. Bomen kleuren rood en goud. Pluimgras kietelt de kuiten, oef!, dat pad is glibberig, een echt Ad-pad. We draaien naar het westen, dan weer naar het zuiden. De bijvoet is helemaal zwart verkleurd, het boerenwormkruid staat nog geel te gloeien. Mees-

jes scharrelen in de dennen. Kijk, een laatste koekoeksbloem! Nu wordt het heuvelachtig, de stijve spieren moeten aan het werk. Los zand maakt het lopen lastig. Oranje paddestoelhoedjes zitten verstopt tussen het mos. Op de hei hebben spinnen hun vangnetten al opgehangen. Afgegraven grond en een diepe poel moeten nog begroeien. Een tapijt van dennennaalden laat onhoorbaar lopen. Dauw legt een waas over het gras. Op het grasveld houden politiehonden een wedstrijd wie het hardst kan blaffen, hun baasjes mopperen over al die wandelaars op hun terrein. Heb ik een bord of hek gemist? Nee. Op de post heerst gezelligheid, de bouillon is warm, de boterham vult.

Verder maar weer, kraaien krassen in de toppen, sijsjes brabbelen er tussendoor. Over heuvels, langs beken, over zandverstuivingen, van Rips naar Bakel en via Milheeze weer terug, slechts twee keer verkeerd gelopen. De Grootelse heide, de Stippelberg, de Klotterpeel. Door hekjes en over roosters, langs paarden, onzichtbaar stinkende varkens, koeien, Schotse hooglanders in bruin en zwart met machtige horens.

Wat is Nederland mooi, vooral met dit mooie weer, zulke fantastische OLAT-vrijwilligers die fabelachtige paadjes vinden, die goed weten hoe de pijlen op te hangen, die lekkere boterhammen smeren en die met een brede lach 125 liter soep inschenken. Zonder gezelschap ben ik op pad gegaan, maar dankzij Paul, Jan, Mariet en Mart, Hannie en haar nichtje, de zus van Sjaan, Sjef, Corrie, Marinus en veel naamloze medewandelaars heb ik een onvergetelijke wandeldag gehad.

-Margriet Fischer-

foto's: Mirjam Kies, Ad van Asten, Marten Hogeweg

„Gewoon doorlopen, je doet het jezelf aan”

Ze zijn niet voor een kleintje vervaard, Toos (71) en Frans (78) van den Boom uit Helmond. Hij heeft ruim honderd Kennedymarsen op zijn naam staan, en zij is de eerste vrouw die dertig keer de Kennedymars van Someren heeft uitgelopen. Ook liep ze dit jaar voor de 31-ste keer de Vierdaagse van Nijmegen. Frans heeft het wandelen om gezondheidsredenen helaas moeten opgeven, maar Toos wandelt nog steeds elk weekend. Twintig kilometer is dan wel het minste, maar liever nog vijf of tien kilometer meer. Alleen het zangkoor houdt haar tegen, af en toe, als er op zondag een uitvoering is. Want daarbij kan ze niet gemist worden.

Frans en Toos: wilskracht, karakter en doorzettingsvermogen

Met hun OLAT-lidmaatschap van bijna 27 en 30 jaar mogen ze zich wel veteraan noemen. ‘Ik denk dat er een stuk of tien leden vóór ons zijn - hooguit’, zegt Frans. Allebei zijn ze bovendien zeer betrokken bij de vereniging en ook achter de schermen actief, bij het snelwandelen en op verzorgingsposten.

De twee kwamen als pasgetrouwd stel terecht in Helmond – destijds zeker niet de favoriete stad van Toos, maar de woningnood gaf de doorslag. „Via de Vlisco, waar Frans werkte, kon je een huis krijgen als je trouwde. En ach, het went allemaal.” Inmiddels wonen ze er alweer 48 jaar, waarvan de laatste 43 in hun huidige woning.

Frans is een man van weinig woorden, in tegenstelling tot Toos, die honderduit vertelt. Als zij in haar eentje aan een wandeling begint heeft ze binnen de kortste keren gezelschap: „Ik praat veel met mensen onderweg. Ze wandelen allemaal graag met mij.” Wellicht

zal het gezelschap haar ook behoeven voor verdwalen. „Ik heb echt een abonnement op verkeerd lopen”, zegt ze. „Vorig jaar bij de Lichtstad Avondwandeling heb ik zelfs de rust gemist.” Frans: „Vroeger liep altijd de hond mee, toen ging het beter.”

Geen bloemetje

Toos begon haar wandelcarrière in Helmond met de avondvierdaagse. „Vijftien kilometer vond ik toen al veel.” Dat veranderde vrij gauw toen iemand haar overhaalde om te gaan trainen voor de Kennedymars in Someren. „Ik liep met een hele groep vrouwen, van wie er eentje vijftien kinderen mee had! Met haar heb ik mijn eerste Kennedymars uitgelopen. Het jaar erop gingen we weer samen. Later, toen die vrouw stopte, ging Frans mee. En nu heb ik ‘m dertig keer helemaal uitgelopen.”

„In Someren ben ik de enige vrouw die dat heeft gehaald. Bij de 25-ste keer

kreeg ik een gouden ketting met een hangertje. Ik dacht dat ik bij de dertigste keer ook wel gehuldigd zou worden, maar ik kreeg nog geen bloemetje. Van de Moosdijk, de vaste omroeper, was de laatste keer net weg toen ik binnen kwam. En de nieuwe kende mij niet. Hij vroeg: ‘En, wie bent u?’ Ik zei: ‘Wat denk je?’ Hij: ‘Mag ik vragen hoe oud u bent?’ Ik zei: ‘71 jaar’, maar hij reageerde niet.”

Toos had nog wel speciaal een roos meegenomen voor de oude omroeper die zij goed kende. En omdat je onderweg toch tijd zat hebt, had ze er meteen maar een liedje bij gemaakt:

*Ik geef je dit roosje, dit roosje
voor m'n allerbeste vriend
die dit wel heeft verdiend
maar nu heb ik zó het balen
dat hij mij niet meer in zal halen*

Bij gebrek aan officiële erkenning is zij zelf maar afgestapt op een fotograaf van het Eindhovens Dagblad, vertelt Toos. „Die zette mij op de foto, en inderdaad, toen stond ik in de krant. Later zag ik ‘m terug in Beuningen, toen heb ik hem bedankt.”

In al die jaren heeft Toos in Someren maar één keer moeten opgeven, na een val waarbij haar hand geblesseerd

Toos van den Boom: „In Someren moeten ze mij nog zien te evenaren!”

UIT DE MEDIA

Grensverkenning

Desnoods wandelen ze dwars door een woonhuis of schuur, een groepje landschapsarchitecten dat in etappes van Lobith naar Katwijk trekt. En wel zo precies over de tweeduizend jaar oude Romeinse rijksgrens als maar mogelijk is.

Deze 'Limes' liep ooit van Schotland naar de Zwarte Zee. In Nederland volgde de grens grotendeels de Rijn. Na het jaar 360 trad het verval in. Van de vele wachttorens resten nu nog wat ondergrondse sporen; de grens zelf is omgeploegd of weggespoeld. Toch zijn stukjes hier en daar nog zichtbaar in het landschap - maar je moet dan wel weten waar je op moet letten.

In Engeland en Duitsland is al eerder een Limes-pad ontwikkeld. Het is de bedoeling dat zo iets ook in Nederland gebeurt, zodat er een doorlopende route ontstaat dwars door het huidige Europa. Maar het voornaamste doel van de landschapsarchitecten is het verzamelen van informatie en anekdotes en het verspreiden van kennis over de Limes. In 2006 komt er een boek uit over hun project.

Een rubberboot behoort tot de vaste uitrusting van de Limes-wandelaars, want er moeten nogal wat slootjes genomen worden. En anders is Rijkswaterstaat niet te beroerd om het groepje naar de overkant te helpen, van het Amsterdam-Rijnkanaal bijvoorbeeld. Altijd wandelt er een speciale gast mee. Dat kan de plaatselijke wethouder zijn, maar ook een archeoloog, geograaf of planner. Tevoren wordt altijd contact gelegd met de grondeigenaren.

Mensen op de route vinden het een hartstikke leuk project, vertelde deelneemster Marieke Berkers onlangs op Radio 1. Sommigen raken zo enthousiast als ze horen dat hun huis precies op de Limes is gebouwd, dat ze spontaan een stukje meelopen. Wie er meer over wil weten kan surfen naar <http://www.shhv.info/Limes/> en naar www.landschapsarchitecten.nl

Bron: Radio 1, zondag 11 september 2005

raakte. „De trouwring moest toen van mijn vinger worden gezaagd. Sindsdien draag ik nooit meer een ring als ik ga lopen.”

Dit jaar scheelde het ook weinig of ze had er de brui aan gegeven. „Bij 75 km kwam ik ineens niet meer vooruit. Ik belde Frans, die al aan de finish stond te wachten: 't gaat niet meer. Ik ging bij mensen naar het toilet, en die vrouw bood aan de laatste kilometers mee te lopen. Maar na een bord flink zoute soep knapte ik zienderogen op. Het was gewoon zoutgebrek. Je krijgt daar maar

Toos meldt zich om 22.40 uur weer in café Ramona, na een pittige Lichtstad Avondwandeling.

twee keer bouillon; veel te weinig want je zweet de hele tijd.”

Ze wil nu geen Kennedymars meer lopen; wel nog het Rondje Someren. Haar record zal voorlopig niet gebroken worden, dat staat vast. „Ze moeten mij nog zien te evenaren!”

Altijd fanatiek

Echtgenoot Frans was altijd een langeafstandslouper bij uitstek. „Ruim honderd Kennedymarsen heb ik gelopen, overal ben ik geweest. En altijd zeer fanatiek.”

„Zijn motto is: 'gewoon doorlopen, je doet het jezelf aan'. Dus hij had nooit medelijden met mij als ik het moeilijk had”, zegt Toos. Ze lacht, want zelf denkt ze er precies zo over: „Wilskracht, karakter en doorzettingsvermogen moet je hebben.”

Tot het ineens ècht niet meer gaat. Voor Frans kwam dat moment in Oirsbeek, bijna tien jaar geleden. „We moesten een heuvel op maar ik had geen lucht meer. Het bleek COPD te zijn, een chronische luchtwegaandoening.”

Vier jaar geleden kwam er ook nog eens een zwaar ongeval bij. Toos: „Ik was die dag heel vroeg te voet vertrokken naar Walsberg, waar ik een post zou bemannen voor de tocht naar Kevelaar. Mee dat ik daar de weg overstak kwam Frans eraan gereden. Hij zette de auto langs de kant. Ik dacht nog, doe dat

nou niet, en toen ging hij ook nog ke- ren. Een andere auto reed er bovenop. Ik heb heel Walsberg bij elkaar gegild.” Frans: „Dat was om half zeven 's morgens. Maandag kwam ik pas bij. Mijn been bleek op vier plaatsen gebroken en dat is nooit meer goed gekomen.”

Frans zit niet bij de pakken neer. Integendeel, als vrijwilliger is hij nog zeer actief, onder andere op de controleposten tijdens de Winterserie. En buiten OLAT als voorzitter van een stichting die buurtbewoners helpt met de belastingaangifte. En hij is chauffeur als Toos gaat wandelen. Autorijden gaat gelukkig nog wel.

Vroeger was Frans ook scheidsrechter bij het snelwandelen. „Dat heb ik tot mijn 65-ste gedaan. Je staat dan langs de kant met drie of vier man, om te controleren of de lopers niet loskomen van de grond want dat mag niet. Scheidsrechter ben je niet zomaar, daar moet je een cursus voor doen. Ik zat ook in de tijd-jury, dat wil zeggen met een stopwatch klokken bij de finish.”

Zingen

Toos treedt bij het snelwandelen op als tijdwaarnemer. Dat houdt in: alle rondetijden noteren. Zo zat ze dit voorjaar tijdens de 24 uur van Weert non-stop in een halfopen kraampje, samen met Ad van Asten en de onlangs overleden Joop Krul. Het was dat weekeinde vreselijk slecht weer, de regen kwam met bakken uit de hemel en het stormde ook nog eens flink. Toos herinnert zich echter liever het liedje dat ze zong voor Boetje Huliselan: 'Jij bent de zee, jij bent de zon...'. „Dat zong ik elke keer als hij langs kwam en dan lachte 'ie.”

Zingen, dat is voor Toos net zo belangrijk als wandelen. En wie haar heldere sopraanstem hoort zal daarover niet verbaasd zijn.

Al 32 jaar zit ze bij een groot koor in Aarle-Rixtel, dat wekelijks repeteert en een niet-alledaags repertoire heeft. Toos zegt het zo: „De Klokkengieters - die zingen mieters.”

Het bewijs hiervan wordt meteen geleverd als Frans zijn lievelingsmuziek opzet. De woonkamer wordt gevuld met prachtige, hier te lande vrijwel onbekende kerstliederen die door de Klokkengieters op cd zijn opgenomen. „Frans is er helemaal gek op. Hij draait 'm elke dag.”

-Mirjam Kies-

foto's: Mirjam Kies, Marten Hogeweg

'Nieuwsman' Ad van Asten wordt gehuldigd en Dini deelt mee in de eer

De rit met het trammetje was een belevenis op zich

Op weg naar het Jenevermuseum

Corrie Tiersma mag een vergelijkend warenonderzoek doen

IMPRESSIES VAN DE

Op zaterdag 8 oktober kregen de OLAT-vrijwilligers van het bestuur een vrijwilligersdag aangeboden. Hoewel ik al een aantal jaren meedraai, heb ik nooit de behoefte gevoeld om met zo'n uitje mee te gaan. Door het woord 'jenevermuseum' op de uitnodiging vond ik dat het voor mij tijd werd ook eens mee te gaan. Om een uur of negen stonden bij de Tongelreep in Eindhoven zo'n 75 vrijwilligers klaar om met twee bussen naar Hasselt te gaan. Zo veel vrijwilligers zult u denken? Ja, en dat waren ze nog lang niet allemaal.

Na een mooie rit door de Kempen kregen we bij aankomst in het Theatercafé koffie met Hasseltse speculaas. Heerlijk! Ik had gelijk Anschluss met de dames Ria, Gerda en Miep uit Best, die ik deze dag niet meer van me af heb kunnen schudden... waartegen ik ook totaal geen bezwaar had.

Vervolgens brachten we een bezoek aan de Japanse tuin. De tijd van het jaar was natuurlijk niet de meest geschikte, maar ook de herfst heeft zijn bekoring. Deze tuin was destijds geschenken door de burgemeester van Itami in Japan, waar Hasselt vriendschapsbanden mee onderhoudt. De tuin is ontworpen naar het model van de zeventiende-eeuwse theetuinen.

We kregen daar gedegen uitleg van een gids die ons de rest van de dag zou blijven vergezellen. In het park bevinden zich een ceremoniehuis, een theehuis, klaterende waterpartijen met de mooiste vissen en prachtige beplanting. Alles heeft zijn betekenis: de stenen die in de tuin verwerkt zijn, de beplanting en de waterpartijen in hun verschillende niveaus.

Terug in het Theatercafé kregen wij een eenvoudige doch voedzame lunch voorgeschoteld: broodjes met diverse soorten beleg en een flink stuk vlaai.

Ja, OLAT-ters weten zich te behelpen!

Na de maaltijd kregen we een rondrit door de historische binnenstad van Hasselt per stadstram. De tijd was helaas te kort om van al het moois dat Hasselt biedt te kunnen genieten. De rondrit was echter zeer de moeite waard, alleen al vanwege alle bloemen die overal in bakken aan bruggen en gevels hingen en die nog volop in bloei stonden.

En met een trammetje door het drukke centrum rijden was op zich al een hele belevenis.

Een van de gidsen geeft uitleg over het jeneverstoken

VRIJWILLIGERSDAG

Na een uurtje stopte de tram bij het Jenevermuseum. Dit museum, gevestigd in een oude boerderij, was vroeger onderdeel van een klooster, evenals het tegenover gelegen Borrelhuis, het restaurant waar we 's avonds gingen eten. De straatnaam 'Witte Nonnenstraat' herinnert nog aan die tijd.

In korte tijd werd dit museum bekeken. Het was er erg druk en de gids had zo zijn voorkeuren, oude posters, elixers ruiken en tot slot een drankje nuttigen. Maar in sneltreinvaart werd nog wel even een film vertoond, waaruit zou moeten blijken dat Hasselt met zijn 'ghebrande wijn' en latere jenever de voorloper zou zijn van de jenever in Nederland, de gin in Engeland, de cognac in Frankrijk en de weinbrand in Duitsland. De oude negentiende-eeuwse stookinstallatie is de trots van het museum.

Na de rondleiding werden we verwacht in het proeflokaal. Wel uit eigen ondervinding kan ik u melden dat de 'Smeets' een heerlijk zachte borrel is, die zoals zij zelf zeggen „een puur binnenpretje” veroorzaakt.

Na deze hartversterking was er nog even tijd voor een bezoekje aan het stadscentrum. Overal in de bestrating bevonden zich koperen nagels, die een wandelroute door het oude centrum markeerden.

Maar mijn vriendinnen hadden hier weinig oog voor: zij moesten op zoek naar Belgische pralines. Net op tijd slaagden zij hierin, want we werden weer in het Borrelhuis verwacht.

Dit restaurant doet zijn naam eer aan: bij binnenkomst in onze zaal stond bij ieder bord al een borreltje klaar.

De maaltijd bestond uit broccolisoupe, kipfilet in een tomatengroentensaus met aardappelkroketten. En als dessert kregen we een heerlijke chocolademousse voorgeschoteld.

Aan alles komt een eind, zo ook aan deze dag. Onze chauffeurs van Staf Cars uit het Belgische Lommel brachten ons heelhuids, vermoeid, maar voldaan weer terug naar onze zijde van de Kempen.

Bent u nog geen vrijwilliger bij OLAT, wel ik kan nu uit ondervinding zeggen dat alleen al het jaarlijkse uitje een reden zou kunnen zijn om u aan te melden!

-Cor Broerse-

De lunch werd gezamenlijk gebruikt in het moderne culturele centrum

Jan Legius en Frans van den Boom

Het ceremoniehuis in de Japanse tuin

Niet iedereen durfde over deze stenen voor de waterval langs

Alles is volgens strikte Japanse regels ontworpen en aangelegd

Wandelen en wat ik zoal tegenkom (19)

In het 'Biosphärenreservat'¹ aan de voet van het Thüringer Wald wordt langs de bovenloop van het Vessertal² d.m.v. gekleurde panelen uitleg gegeven over de voormalige ertswinning, de zogeheten Erzbergbau, in deze regio. En niet alleen dat, ook aan de ertsverwerking en de hieraan verbonden houtskoolbranderijen wordt aandacht besteed.

Oud mijnwerkers van de 'Schwarzer Crux', de benaming van de plaatselijke ertswinning, hebben bovendien een interessant historisch museum met een schat aan oude mijnbouwattributen ingericht in het gastvrije Wald-Gasthaus 'Schwarzer Crux'.

Op sommige plaatsen lagen de ertsaders op slechts 7 meter diepte. Er werd aanvankelijk simpelweg een put gegraven om bij het erts te komen, dat vervolgens met handkracht werd gedolven. Het was zeer zwaar werk, dat onder erbarmelijke omstandigheden zoals veel stof en een slechte ventilatie werd uitgevoerd. Al spoedig kwam men op het idee om een tweetal verticale diepe gaten naar de ertsader te delven. Vervolgens werd het erts uitgehouwen en wel zodanig, dat er een vrijwel horizontale verbindingsgang werd verkregen en aldus een natuurlijke trek, ventilatie, ontstond. Op die manier

kon men bovendien gemakkelijk bij de zijaders komen.

Er woonde daar een hechte gemeenschap van mijnwerkers, houtskoolbranders en smeden, beroepen die met de beëindiging van deze ertswinning geleidelijk zijn uitgestorven. Deze mensen, blijkens de kleding en uniformen klein van stuk, werden niet oud. Zij hadden een eenvoudig leefpatroon met een groot saamhorigheidsgevoel. Zij waren diep gelovig en vooral... bijgelovig.

Je zult misschien zeggen: 'Wat moet ik met dit verhaal? Ik wil een nieuwe wandelroute horen.' Daar kom je als wandelaar wel achter wanneer je in Schmiedefeld de Suhlerstrasse ingaat en vervolgens de borden 'Vessersquelle' volgt.

De bebouwing gaat abrupt over in een prachtig wat hoog gelegen bosgebied.

Het pad loopt langs een helling nauwelijks merkbaar omlaag in de richting van de 5 km verderop gelegen oorsprong van de Vesserbeek. Links, diep gelegen, komt af en toe de nog jonge beek in zicht, die onderweg met water uit talloze zijstroompjes wordt aangevuld. Op veel plaatsen komen tussen de begroeiing trechtervormige gaten in zicht, soms met kale boomtakken omzoomd.

Raar, wat zou dat betekenen? Al gauw komt bovenstaand verhaal in beeld: het zijn oude schachten van de ertswinning! In de nabije omgeving geeft een paneeltje de aanwezigheid aan van 'Zehn Teige' en wederom vraag je je af wat dat te betekenen heeft. Vanzelfsprekend ga je dan op zoek.

Het zijn ruim een eeuw geleden met weinig hulpmiddelen langs de helling gegraven poelen. Zij zijn door middel van uitgeholde boomstammen met een uitloop onderling met elkaar verbonden. Aldus kan bronwater van de bovenste poel ongehinderd naar de onderliggenden doorstromen. Zij werden gebruikt om het nabij ge-

1 Sinds 1979 onder bescherming van de UNESCO
2 zie 'Wandelen en wat ik zoal tegenkom nr. 12'

Cascade van 'Zehn Teige'

Vesserquelle

wonnen erts te wassen. Daal met de poelen mee de helling af en zie hoe het water poel na poel uiteindelijk in de Vesserbeek stroomt. Vandaar is het interessant om de nog jonge Vesser stroomopwaarts te volgen, te zien 'verjongen' om tenslotte in de Quelle 'geboren' te zien worden.

Wat hogerop achter de Quelle gaat het pad naar Wegscheide. Steek de weg over en ga richting Salzberg +866m. Geleidelijk ontvouwt zich langs een steile helling een fantastisch uitzicht, dat de benaming Salzbergblick alle eer aandoet.

Gun je hier een pauze voor het overweldigende panorama, speur met de ogen de diepe hellingen af en geniet bovenal van de stilte.

Volg daarna welvoldaan het gemakkelijk beloopbare pad, dat uitkomt bij 'Kalte Herberge'. Verwacht hier geen kroeg of uitspanning, het is niet meer dan een splitsing van paden. Kies dan het pad dat gekenmerkt is met een rode driehoek. Raadpleeg ter hoogte van een skischans even de kaart omdat zich daar nog al wat mogelijkheden voordoen om naar Schmiedefeld te wandelen.

Ongeacht de keuze passeert men op den duur een vooruitgeschoven open plek met de wel verdiende aanduiding 'Schöne Aussicht' over het wijde dal met Schmiedefeld als middelpunt.

Deze oude eenvoudige stad met zijn vele vakwerkhuizen met een keur aan bijgebouwtjes, schuurtjes, tuintjes, zitjes en ga zo maar door, vindt zijn oorsprong in de ertsverwerking en aanverwante nijverheid. De glasindustrie en met name de Lieberghütte, bekend om o.a. zijn laboratoriumglaswerk, heeft hier ooit hoogtij gevierd om na de 'Wende' bij gebrek aan opdrachten zijn poorten te sluiten. Uit tal van overwegingen is de historische glasblazerij omgebouwd tot een soort museum. Het is de moeite waard om de fraaie dagtocht af te sluiten met een bezoekje en je uit te leven in eigenmondig blazen van een kleurrijk souvenir onder deskundige leiding van een vermaarde glasblazer.

Voor een verfrissing, een stevige hap of een overnachting heeft deze plaats het nodige te bieden. Vergeet daarbij niet even de ruim gedocumenteerde VVV binnen te stappen. En als je geluk hebt staat er tegenover de kraam met Thüringer Bratwurst.

-Wordt vervolgd-

Glasblazen in de authentieke Lieberghütte anno 1914

UIT DE MEDIA

Feestje North Sea Trail

Veertig etappes oftewel 725 kilometer beslaat het Nederlandse Kustpad (LAW 5) en die afstand is met veerende krachten op één dag afgelegd vanwege de feestelijke inwijding als onderdeel van de North Sea Trail. Dat gebeurde op 4 september j.l.. De wandelaars - al dan niet in verenigingsverband - zetten bovendien een record neer want nooit eerder is 725 kilometer gezamenlijk gelopen. Voor het verwezenlijken van de North Sea Trail zijn lokale clubjes in alle landen rond de Noordzee een internationaal partnerschap aangegaan. De overzichtskaart en stempelbrief van het Noordzee Kustpad zijn te koop op de pleisterplaatsen, en die staan weer op de website www.northseatrail.nl

Bron: wandelzoekpagina.nl

Rond de Pietersberg

Een nieuw netwerk van grensoverschrijdende wandelpaden rond de Sint-Pietersberg is op 25 september j.l. feestelijk geopend. De wandelaar kan kiezen uit 25 routes vanuit zes gemeenten in Zuid-Limburg, Wallonië en Vlaanderen, waaronder Maastricht en Visé. De etappes variëren van nog geen 3 km tot ruim 13 km lengte. Door een aantal ervan aan elkaar te rijgen is het mogelijk de Sint-Pietersberg helemaal rond te wandelen.

Het netwerk kwam tot stand met Europese subsidies. Er is drie jaar aan gewerkt. Bestaande paden kregen een opknapbeurt en nieuwe paden werden aangelegd, alsook bruggen gebouwd en routebordjes geplaatst. Zelfs is er een nieuw fiets- en voetveer gerealiseerd tussen Eijsden en Lanaye. Het pontje was overigens vorig jaar al in bedrijf.

bron: www.oppad.nl

Lichtstad Avondwandeling mooi familie-uitje

Op de kop af 364 mensen hebben dit jaar de Lichtstad Avondwandeling gelopen. Het was dit jaar de tiende keer dat OLAT speciaal voor wandelaars een tocht uitzette langs de Eindhovense Lichtjesroute waarmee de stad haar bevrijding van september 1944 herdenkt. Elk jaar met nog mooiere ornamenten, zodat het een verrassing blijft.

De sprookjesachtige vijver aan het Hendrik de Keijzerplein is een hoogtepunt.

Voor ouders met jonge kinderen is de afstand van 5 kilometer ideaal: vanuit café Ramona in Strijp is de sprookjesachtig ingerichte vijver aan het Hendrik de Keijzerplein in Woensel goed haalbaar en meteen ook het hoogtepunt van de tocht. Smurfen met een langzaam ronddraaiende ketel waar rookpluimen uit opstijgen, opspringende dolfinnen en vele andere feëriek verlichte objecten waaraan de kleintjes zich vergapen.

En de wandelaars kunnen het allemaal op hun gemak van dichtbij bekijken. Dit in tegenstelling tot al die kinderen die reikhalzend achter de autoraampjes geplakt zitten, in een traag rijdende file waaraan geen eind lijkt te komen. De Lichtjesroute heeft nog nooit zoveel volk getrokken: 200.000 mensen in drie weken, overwegend gemotoriseerd. Daar steekt het aantal wandelaars dan toch schril bij af.

Twintig deelnemers telt het inschrijfbureau op de 5 kilometer. Een van hen is de 4-jarige Ervan, die de route aflegt met moeder Liesbeth Hendriks en de

jongste telg nog in de kinderwagen – slapend als een roosje.

Het gros van de deelnemers (237) kiest voor 10 of 15 kilometer en ook op die afstanden lopen veel kinderen mee – soms niet alleen voor de lichtjes maar ook om af te vallen. Een meisje meldt spontaan dat ze met wandelen al vijf kilo is kwijtgeraakt.

De 7-jarige Lesley Boonen is waarschijnlijk de jongste in de categorie 10 kilometer. Tegen middernacht komt hij binnen, helmaal niet moe maar

De 4-jarige Ervan wandelt met moeder Liesbeth de vijf kilometer.

wel dorstig. Na het verorberen van een groot glas cola laat hij apetrots zijn medaille zien, die hij maandag ook zal meenemen naar school. Lesley liep de tocht samen met zijn oudere broer Dewy, een heleboel familie uit Geldrop, Mierlo en Eindhoven, en niet te vergeten de 2-jarige hond Floor Carpay die hier haar wandeldebuut maakt.

Degenen die wat later vertrekken kunnen al snel profiteren van de duisternis. Bij de school aan de Koenraadlaan bevindt zich een groot circus met allerlei bewegende dieren, maar ook zie je een eekhoortje van rode lampjes een boom in klimmen. Wat verderop zijn het spoken, spinnen en andere griezels die oplichten in het groen.

Veel wandelaars hebben hun kleding aangepast aan het donker en dragen reflecterende hesjes of flikkerende lampjes rond arm of been. Een enkeling heeft zelfs zijn hond uitgerust met lichtgevende halsband, wat voor een pikzwart poedeltje tussen al die wandelende benen geen overbodige luxe lijkt.

Straatpicknick

Helemaal uit Druten bij Nijmegen komen Marij, Jacques, Petra en Jan. Met elkaar wandelen ze door het hele land. Zo doen ze in etappes het Pieterpad en waren ze met z'n vieren ook allemaal ingeloot voor de Vierdaagse. Petra loopt voorop met de routebeschrijving. „Zij houdt altijd haar hoofd erbij, wij letten nooit zo goed op”, zegt Marij. Bij alle vier steekt een vouwkrukje uit de rugzak. Bij het Hendrik de Keijzerplein worden die uitgeklast voor de avond-

Marij, Jacques, Petra en Jan houden onderweg een straatpicknick.

boterham, die hen nog zo'n zeventien kilometer op de been moet houden. De straatpicknick trekt veel bekijks.

Op de Lieven de Keylaan loopt Frans van Horrik uit Someren de 21 kilometer, in z'n eentje. Hij heeft er flink de pas in, maar bij alle grote ornamenten staat hij even stil om een foto te maken. Wandelen deed hij altijd al veel; sinds kort is hij lid van OLAT. Dit is zijn eerste Lichtstadwandeling en het bevalt hem goed. Alleen loopt hij op de splitsing Montgomerylaan/Churchillaan bijna verkeerd.

De markering is in het donker inderdaad niet altijd even makkelijk te zien. De vele lichtbronnen – lantaarnpalen, ornamenten, koplampen – schijnen nogal eens precies de verkeerde kant op. Omdat de markeerders hun werk bij daglicht moeten doen, is dit natuurlijk moeilijk in te schatten. Martien Verbakel is een van de vrijwilligers die zaterdagochtend met Wim Peters een deel van de route heeft bewegewijzerd, te voet. 's Avonds loopt hij voor z'n plezier nog eens 21 kilometer, nu met echtgenote en de familie Romonesco.

Elastiek

Halverwege de lange Montgomerylaan verenigen zich de wandelaars van de 10, 15 en 21 kilometer. Even verderop wacht de wagenrust, waar het prettig

Voorzitter Marinus heeft vrouw, broer en zus ingeschakeld.

Lesley Boonen (7) legde het parcours af met zijn broertje Dewy (11) en de families Van Kemenade, Wullems, Manders, Carpay en Schuurman.

toeven is in de relatief zachte avondlucht.

Voorzitter Marinus heeft vrouw, broer en zus ingeschakeld om de horde passanten van consumpties te voorzien. Zus Annie is net terug uit Tibet en zit nog helemaal vol van haar reis die haar naar bergtoppen van 4800 en 5200 meter bracht. Dat haar arm geblesseerd is geraakt, neemt ze graag voor lief. Met mitella om tapt ze de soep en de koffie trouwens net zo handig. Vooral de soep vindt gretig aftrek. De koeken ook, bij Marinus, als zijn Leny even niet kijkt... Willy Timmermans – in wandelkringen bekend van zijn site wandelmee.nl – werkt zijn bekertje koffie snel naar binnen. Hij moet behoorlijk doorlopen want straks gaat zijn nachtdienst in. Hij werkt in Veghel.

De 107 deelnemers die 21 kilometer lopen hebben dan nog een lange mars door de Eindhovense binnenstad voor de boeg. Was het trouwens wel 21 kilometer? Daar heeft Toos van den Boom zo haar twijfel over. „Ik meen dat ze dit keer met elastiek hebben gemeenten”, zegt ze na terugkeer in Ramona. „Ik heb er ruim vier uur over gedaan! Terwijl ik toch een constant tempo van zes kilometer per uur haal.”

Bij haar terugblik op tien jaar Lichtstadwandelen komt deze laatste editie er echter heel goed vanaf. „De allereerste keer werden we door 't bos gestuurd, richting Oirschot. Toen zagen we niks van de lichtjes. En vorig jaar waren de lampjes in Vlokhoven nog niet aan. Als vrouw alleen is dat niet prettig. Dit jaar vond ik het erg mooi. En best druk ook trouwens. Ik herkende een groep Belgen die er vorig jaar ook waren, met de bus.”

-Mirjam Kies-
tekst en foto's

UIT DE MEDIA

Onderscheiding WS 78

De echte fanatiekelingen onder ons zijn tevens lid van een andere wandelsportvereniging - en wie weet zelfs meer dan één.

In het jongste informatieblad van WS 78 troffen wij vier bekende OLAT-leden aan die in september zijn gehuldigd vanwege hun 25-jarig lidmaatschap van die vereniging. Hieronder is te zien dat zij er in die kwart eeuw menige voetstap hebben achtergelaten. Allen proficiat met de onderscheiding!

Constant Dedel Baarn; 10.600 kilometer afgelegd bij WS 78

Henri Floor Driebergen; 9.600 km

Klaas Bakker Vught; 4.360 km

Loek Zwennes Den Haag; 8.280 km

Bron: infoblad WS 78

UIT DE WANDELINGEN

Jan Cortenbach schrijft:

Hier alles prima in Shanghai. Veel te druk met werk om enige sportieve activiteiten te kunnen ondernemen, Zo af en toe als ik op reis ben – zo ongeveer de helft van de tijd reis ik binnen China, maar ook Vietnam, Malaysia, Thailand, Singapore zijn landen waar ik regelmatig kom – wil ik wel eens naar de fitness gaan en een half uurtje of drie kwartier op de tredmill of op een hometrainer de stijfheid van het reizen er uit werken. En als ik dan thuis ben gaat familie voor.

Ik vind het een prima idee om het clubblad per elektronische post te sturen. Gaat een stuk sneller, bespaart papier en verzendkosten.

Hartelijke groeten, Jan

Winterserietocht door de Kampina

Op 20 november is Lennisheuvel het vertrekpunt van de winterserie. Het dorpje ligt ideaal: niet ver van station Boxtel en ook dicht tegen het uitgestrekte natuurgebied de Kampina aan. Al snel loopt men over zandwegen, die onder andere langs het Smalwater voeren (de historische naam van het riviertje de Beerze).

Via het gehucht De Roond wordt de Kampina bereikt, waar ook de eerste wagenrust is ingericht. De 10, 15 en 20 km worden hierna afgesplitst, terwijl de 30 en 40 km een lus maken naar de Oisterwijkse vennen. Parkoersbouwer Ad Verbakel kan zich niet heugen dat OLAT hier eerder een wandeling heeft uitgezet.

Nabij landgoed De Rosep is de eerste caf rust, in 'De Hut'. Via de Oisterwijkse vennen bereikt men natuurgebied de Beerzen, evenals de Kampina eigendom van Natuurmonumenten. Hier komen de 30 en 40 km weer bij elkaar, op weg naar 'Mie Vingerhoeds', de tweede caf rust.

Het volgende mooie gebied dat wordt doorkruist is de Mortelen met zijn zogeheten kamertjeslandschap: kleine lapjes boerengrond omzoomd door bosjes. Via het houten bruggetje over de Beerze gaat het terug de Kampina in, waar alle afstanden weer bij elkaar komen en de tweede wagenrust is gepland. Van daaraf keren de wandelaars terug naar Lennisheuvel.

9000 – 6 = 8994

„Wat is dat nu voor een rare kop boven een artikel over een wandeltocht?“, zult u denken. Toch zit er een betekenis achter. Van Sonja Schokker hoorde ik bij toeval twee weken van tevoren dat op zaterdag 17 september de derde Van-Dam-tot-Dam-wandeltocht georganiseerd zou worden. Dit blijkt een nieuw verschijnsel in de wandelwereld te zijn: koppel aan een bekende hardlooptocht een wandeltocht, en er komen al gauw een paar duizend wandelaars op af. Zo heb ik in november 2004 ook al de Zevenheuvelen Loop-wandeltocht gelopen, een variant op de Zeven Heuvelen-Loop. De start van de 'grotere' afstanden (17 en 26 km) zou van acht tot elf uur op de Dam in Amsterdam zijn.

Had nog geprobeerd om enkele mensen voor dit gebeuren warm te krijgen, maar uiteindelijk zat ik om 8.08u alleen in de trein, die volgens de dienstregeling om half elf in Amsterdam aan zou komen. Een verschijnsel dat zowat elke maand voorkomt had ik over het hoofd gezien: werkzaamheden aan het spoor. En zo moesten om half negen vijfhonderd man met de bus van 's-Hertogenbosch naar Utrecht vervoerd worden. Ik zat na een half uur in de vijfde bus, maar er waren nog grotere pechvogels, die bijna een uur hebben moeten wachten. In plaats van half elf om half twaalf aangekomen in Amsterdam. Op de Dam zoals altijd veel toeristen, maar niets meer te ontwaren dat op een startbureau leek. Aan een agent gevraagd of hij iets wist van het evenement en gelukkig wist een voorbijganger te vertellen, dat enkele organisatoren op het terras bij de Nieuwe Kerk zaten. Van hen een routebeschrijving en een stempelkaart gekregen. Een geluk bij een ongeluk: als ik echt had ingeschreven, ben je al gauw zeven a tien euro kwijt. Na zo'n achthonderd meter had ik het toeristische gedeelte verlaten. Uiteraard veel grachten gepasseerd. In het havengebied waren een aantal pakhuizen gerestaureerd, en omgebouwd tot woningen voor alleenstaanden en koppels. Dat zag er zeer fraai uit.

Tot stempelpost 3 (13 km) zou ik geen enkele wandelaar te zien krijgen en van de organisatie heb ik ook maar één keer een auto zien weggrijden. Pluspunt was wel dat het weer, dat de dagen daarvoor behoorlijk herfstachtig was (16 graden, wind en regen), nu weer meewerkte: meestal zon, 19 graden en weinig wind. Via de Schellingwouderbrug stak ik het IJ over, en al gauw kwam ik door de hoofdstraat van Schellingwoude, een dorpje met veel typische Oudhollandse woningen. Ook een fraai uitzicht op de skyline van Amsterdam, waarbij vooral de Rembrandttoren opviel. Ook Nieuwendam is een plaatsje met veel historische gebouwen. Op het Barkpad twee wandelaarsters gepasseerd; nu was ik niet meer de laatste. Helaas moest ik achthonderd meter verderop in koffiehuis 'De Kadoelen' wat drinken, tot nu toe had ik alleen maar kaasblokjes als proviand. Weer een kilometer verderop wandelaar nr. 3 tegengekomen. Dat was een fanatieke: was al op de Dam van Zaandam geweest, en liep nu de 26 kilometer weer terug.

Kilometer 16 t/m 23 waren het taaist: langs de autosnelweg. Dat je nu op het hardloopparcours zat, maakte de route er niet interessanter op. Nadat ik de Zaan was overgestoken, kwam ik het havengebied van Zaandam binnen. Tussen de Havenstraat en de Houthavenstraat een vijf meter hoog beeld van een houtarbeider. Zaandam verdiende een eeuw geleden kapitalen aan het bewerken en verschepen van hout.

Op de Dam van Zaandam, de finish van de marathonloop, was het behoorlijk druk: vanwege het zonnige weer waren de terrassen overvol, en er was ook nog kermis. Sporthal 'De Vang' was daarna een spookdorp (men had het voor de gelegenheid ook omgedoopt tot Van-Dam-tot-Dam-dorp). Ik zag daar nog de wandelaarsters van onderweg zitten, en twee 'plakkers', die het er een half uur na sluitingstijd nog leuk vonden.

In het persbericht vooraf stond dat men 9000 wandelaars voor deze tocht verwachtte. Daarom de rekensom: 9000 – 3 wandelaars onderweg – 2 plakkers op het eind – 1x ondergetekende = 8994. En volgend jaar zal ik niet alleen de medaille komen halen, maar ook aanzitten bij de nasi-maaltijd, die dit jaar als bonus verstrekt werd. Gelukkig heb ik nog heerlijk kunnen eten bij de voormalige secretaresse van de LAT, vroeger Besseling en nu Kunst geheten, maar ze maakt er ook geen punt van als je haar Tiny Punt noemt.

-Peter van de Ven-

Prachtige panorama's wegen ruimschoots op tegen de pittige beklimmingen

Een OLAT-weekend in de Luxemburgse Ardennen

Het laatste weekend van september is jaarlijks gereserveerd voor een tweedaagse clubwandeling in de Ardennen of de Eifel. Dit jaar was gekozen voor de GR 57 in de Luxemburgse Ardennen. De etappe van zaterdag zou gaan van Clervaux naar Kautenbach over 23 km en op zondag zouden we nog eens 22 km doen van Maulusmillen naar Gouvy.

Zicht op Kautenbach

Nadat chauffeur Frans namens de familie Van Hoof iedereen aan boord had verwelkomd, en een lang-zal-ze-leven aan de jarige Coby bleef nagalmen, reden we rechtstreeks naar Luxemburg. Een ogenblik was er nog twijfel over het weer: volgens de weerkundigen zou dit weekend de herfst zijn intrede doen. Bij Luik kwamen de eerste spetters dan ook op de voorruit en niet lang daarna was de bui compleet. Die nattigheid duurde ongeveer tot aan de Luxemburgse grens en daar kwam het zonnetje weer tevoorschijn en daarmee ook het prachtig wandelweer dat ons tijdens de beide etappes bleef vergezellen.

Na een kopje koffie in een willekeurig gekozen hotel te Clervaux geeft Toon ons de instructies voor die dag en kan de wandeling beginnen. We zullen onderweg slechts sporadisch dorpjes tegenkomen en daarom zal de 'zorgploeg' ergens halverwege de route een koffiepostje inrichten. De route is hier in Luxemburg niet met de gebruikelijke witrode strepen gemarkeerd, maar we moeten aanvankelijk een groen driehoekje volgen en daarna een geel wiebertje. Natuurlijk staat alles duidelijk beschreven in de routebeschrijving die we meekrijgen.

Clervaux is een stadje dat al zo'n duizend jaar bestaat. De oudste geschiedenis speelt zich af rond een kasteel dat diende als woonoord van de machtige Luxemburgse graven die heersten over het gebied tussen Sankt-Vith, Prüm en Vianden. Toeristisch werd de plaats belangrijk omdat deze prachtig is gelegen in de vallei van de Clerve. Tijdens het Ardennen Offensief is hier danig huisgehouden, maar de bevolking heeft die wonden bewonderenswaardig laten genezen. Een blikvanger is de abdij van de Benedictijnen, die hoog op de beboste heuvels de omgeving domineert.

Via een brug over het spoor komen we op de route en gaan ook direct een van de vele uitdagingen voor vandaag aan: een klim naar de kapel van Notre-Dame de Lorette. Een wit geverfd kerkje dat al

De wandelstrategie wordt besproken

sinds 1762 pelgrims ontvangt, maar vandaag gesloten blijft. Dus voor ons zijn er geen grafmonumenten van edellieden te bewonderen.

Al vlug daarna mogen we aan het echte klimwerk beginnen en volgen we een steil slingerpad door een hellingbos. Het paadje is niet mis en beneemt ons behoorlijk wat adem!! Door al dat gedraai raken we bijna de weg kwijt maar een buitenwijk van Clervaux, oftewel Reuler, wordt gevonden en daar moeten we even goed opletten want er is een knooppunt van diverse doorgaande wandelpaden. Ons groene driehoekje staat er ook bij en door dat te volgen gaan we voorgoed het open veld in.

De groep van ongeveer dertig wandelaars blijft tot nu toe goed bij elkaar, maar na ongeveer een halfuurtje wandelen ontstaat er twijfel of we rechtdoor moeten of een stijgende weg, tussen de velden door, de juiste keuze is.

Beide mogelijkheden worden verkend en uiteindelijk blijkt het stijgende pad ons op het goede spoor te brengen: het gele wiebertje, en dat zal ons vandaag niet meer verlaten.

Na een fikse beklimming komen we op een open plek en daar biedt een bankje een mooie kans om op de achterblijvers te wachten. De drankjes worden aangesproken en een enkeling pakt wat extra energie naar binnen!

De volgende mooie panorama's op o.a. Munshausen en Drauffelt geven de wandeling een bijzondere bekoring en maken dat de pittige afdalingen, die ook steeds weer worden gevolgd door stevige beklimmingen minder op ons gemoed gaan werken!

Na een afdaling vanaf de heuvelkam bij Drauffelt bereiken we de weg van Wilwerwiltz naar Clervaux en dat is weer een gelegenheid om even op elkaar te wachten.

Nog even bij elkaar

Hier in de vallei van de 'Woltz en Clerve' genieten we van de schilderachtige ambiance in een onbedorven landelijke omgeving. Aanvankelijk volgen we alweer een klimmend pad en komen daarna op een plateau met afwisselend velden en boomgroepjes – vanwege de kleinschaligheid in het weidse landschap kun je het geen bossen noemen. Ongeveer halverwege ons dagparkoers komen we in Lellingen, een gehucht met een kerkje en een authentieke smidse met een houten 'smidsestoel'. Het dorp is waarschijnlijk ontstaan omdat het riviertje de Lellgerbaach hier via een wad doorwaadbaar is. Bert neemt de gelegenheid te baat om dat uit te proberen!

Ons verzorgingsteam heeft voor een warm drankje gezorgd en als dat genuttigd is, belet ons eigenlijk niets om verder te wandelen. Maar... Frans en Jo hebben even daarvoor een cafeetje ontdekt en een stukje terug lopen is ook voor mij geen bezwaar om daar met hen even van een heerlijk glas 'Diekirch' te genieten. Dit genot houdt echter wel in dat we ongeveer tien minuten achtergeraken op de kopgroep. Als we goed en wel het dorpje door zijn, nodigt het 'wiebertje' ons uit nog eens een uitdaging aan te gaan. Op de helling door het bos moet behoorlijk geste- gen worden; het pad is nagenoeg verticaal. Ik wil de reden van het toch wel een paar keer flink moeten uithijgen echt niet in 'Diekirch' zoeken, maar eerder bij Toon en Jan die sinds de laatste tussenstop onze 'nieuwe' voorgangers zijn en eerder op verkenning het paadje voor ons hebben ontdekt! Eenmaal op hoogte is het uitzicht op Lellingen en omgeving overweldigend.

Gemakkelijkheidshalve – het woord is geleend – volgen we een tijdje een horizontaal pad langs de valleiflank en treffen dan een deel van de wandelgroep onder leiding van Toon en Jan. Wat heerlijk om daar even op adem te mogen komen!

Enkele kilometers verderop komen we bij de Schuttburg – een kasteel uit de 13^e eeuw, dat in 1869 zwaar werd beschadigd door blikseminslag. In 1935 kwam het gebouw in particuliere handen en werd gerestaureerd.

Vanaf hier volgen we een dalende weg naar een voormalige watermolen, die we echter niet te zien krijgen vanwege de begroeiing. Een uitnodigend bankje even verderop is een mooie gelegen-

Aan de voet van de Gaalgebierg (491m)

heid om de drankjes nog een keer tevoorschijn te halen.

De laatste kilometers gaan door de vallei van de Clerve. We passeren het riviertje en gaan tegen de flank omhoog en genieten van het uitzicht dat ons even later wordt geboden op een speciaal uitzichtpunt. Diep beneden ons zien we een camping en links domineert kasteel de Schuttburg in volle omvang.

Een ree wordt opgeschrikt en rent in volle snelheid tussen de bomen door de helling af. Via een sterk dalende weg gaan we nu richting Kautenbach, waarvan de kerktoren en enkele omringende gebouwen betoverend opdoemen zodra we een bochtige weg naar links opgaan. Een uitnodigend privé-paadje zou dit uitzicht niet overtroffen hebben!

In het centrum van Kautenbach tref- fen we elkaar in een café-restaurant en genieten daar van een drankje voordat we per bus afreizen naar ons overnachtingsadres: de jeugdherberg van Wiltz. Zodra Toon de kamerindeling heeft geregeld, kan iedereen zich oprispen en daarna is het tijd voor het diner. We vinden de eetzaal in het souterrain en er mag zelfs nog eens bijgeschept worden! De avond verloopt verder in een

gezellige sfeer in een naburig café met Hollandse muziek uit de jukebox! Omstreeks 23.00 uur ligt alles plat.

's Ochtends blaast Toon omstreeks half acht de reveille en tegen negen uur gaan de koffers in de bus en brengt Frans ons naar het volgende startpunt.

Het plaatsje Maulusmillen bestaat uit een spoorstationnetje met een spoor- kantinetje en daarmee is alles beschreven. Alleen het verlaten ervan heeft wat meer voeten in de aarde, of beter gezegd: op de aarde! We volgen de GR nu in tegenovergestelde richting; dus vanaf Luxemburg naar de Belgische grens. Een opgave die vooral bij het interpreteren van de routebeschrijving nogal wat problemen geeft!

Na een kilometertje gaan we aanvankelijk licht stijgend een bos in, maar daarna is de opwarming zo afgelopen en gaat het echt de hoogte in. We doen zo'n 100 meter over 1 kilometer, en dan te bedenken dat de beschrijving een dalende lijn belooft! Onderweg passeren we het klooster van Cinqfontaines. Je kunt nauwelijks beseffen dat dit prachtige gebouw tijdens WO II een interneringskamp is geweest van waaruit deportaties plaatsvonden naar Auschwitz.

Smidsestoel te Lellingen

Zicht op Lellingen

Na het 'bedwingen' van deze Schaebierg volgt een mooie afdaling en een terugblik vanaf Houfeld is dan een 'verademing'! Op hoogte zag ik reeds ons volgende doel: Troisvierges.

Het is echter nog een behoorlijk eind kuieren naar dat stadje. Gelukkig is de omweg er naartoe in dalende lijn. Eerst kom ik voorbij een oud kanon ter herinnering aan de bevrijding na het offensief van 1944. Daarna valt nog een camping op die binnen de bebouwing is 'geordend'. Verderop een iets ouder 'item': een Franciscanenklooster met de beeltenis van drie maagden, die geloof, hoop en liefde symboliseren en in deze benaming ook de stad presenteren.

Onze voorlopers hebben vandaag een sportieve instelling. Die zijn er vandoor gegaan, ons in opperste verwarring latend over waar het station gelegen is, en waar het wandelpad weer internationaal gemarkeerd zal zijn.

Op de bonnefooi kiezen we de goede richting en zien even later onze bus aan de overzijde van het station bij een hotel staan. Hoe daar te komen blijft even een raadsel, maar Toon heeft voor alles een oplossing: hij haalt ons op via een tunneltje! Ofschoon het niet de bedoeling is dat ook wij daar 'aanleggen', wint toch de vraag: waarom zij dan wel?

Na deze ontspanning hoeven we alleen nog maar te wandelen en dat gaat ons zo gemakkelijk af dat we ook meteen 'in de fout gaan'. Nu bewijst de kundigheid van Frans - oud OLAT-spoorzoeker - echter zijn waarde en hij brengt ons al weer vlug terug op de 'enige echte' witrood gemarkeerde route. Na een klimmetje krijgen we even later een mooi zicht op het spooreplacement.

Ook het vervolg is een aaneensluiting van vergezichten waar het stroomgebied van de Woltz al eeuwen geschiedenis schreef. We steken de spoorlijn over bij een voormalige 'bareelwachterswoning', die dienst deed tot 1964 toen daar de laatste stoomtrein passeerde. Aan de overzijde ligt een natuurontwikkelingsgebied en even verder bestijgen

Herinnering aan het offensief te Troisvierges

we de Gaalgierberg met uitzicht op de plaatsjes Hoog- en Laag Bellain (Bessingen). We nemen daar even de tijd voor een korte pauze.

We vervolgen de oude Romeinse heirbaan naar Huldange en bereiken even daarna de Belgisch-Luxemburgse grens. Toon komt ons daar tegemoet wandelen en samen gaan we naar de verzorgingspost in Wathermael. Lies en Dini hebben 'groene stampot' voor ons klaarstaan, een stevige ondergrond om de resterende kilometers naar het eindpunt te overbruggen. Wathermael is een grensdorpje waar naast een eeuwenoud kerkje vooral de plaatselijke barbecueplaats opvalt, een plek waar tijdens festiviteiten het pilsje slechts enkele luttele centjes kost.

We vervolgen de route langs de grens met Luxemburg met hier en daar een grenspaal die daar werden geplaatst volgens het in 1846 gesloten Verdrag van Aken. In die tijden schijnt het Groot-Hertogdom nog tot de Nederlandse Kroon te hebben behoord. Laten we maar niet gaan mijmeren over prijzen voor benzine en pafkes!

Voordat we Gouvy bereiken wandelen we door het gebied waar de oostelijke Ourthe haar oorsprong heeft. Aanvankelijk betreft het hier slechts een slootje, maar tijdens onze komende clubreizen zullen wij zeker weer oog in oog komen te staan met de overweldigende schoonheid waarin deze rivier zich in haar loop door het Belgische land heeft ontwikkeld!

Ons eindpunt vandaag is Gouvy-station, een plaatsje dat gedurende haar bestaan in uitstraling sterk heeft ingeboet. Wij verbleven er slechts korte tijd om de grootste dorst te lessen.

Frans bracht ons na een voorspoedige reis tijdig terug in Nederland om daar nog van een fijne avond te kunnen genieten.

Hoe het ons op de laatste clubreis van dit seizoen verging kunt u meebelevan in het clubblad van december.

En wilt u zelf ook eens genieten van de sfeer tijdens zo'n clubreis, zoek dan een reisje uit ons jaarprogramma 2006 en meld u aan voor deelname. U zult er geen spijt van krijgen en gegarandeerd een gezellige en heerlijke wandeldag beleven. Tot ziens.

-Ad van Asten-
tekst en foto's

UIT DE MEDIA

Hand- en spandiensten

De Grenslopers uit Luuykgestel maken zich sinds enkele jaren verdienstelijk voor boswachterij De Kempen door zwerfafval op te ruimen. Want helaas zijn er nog veel recreanten die zich niets aantrekken van de slogan 'voor je gemak gooi je het in de bak'.

Bron: *Eindhovens Dagblad*, 11 oktober

De bergen in met astma

De KRO volgt momenteel het wel en wee van 25 wandelaars met astma die in Tibet de Mount Everest willen bedwingen. In februari wordt het programma 'De Wandeling' eraan gewijd.

Bron: *KRO*

Dieren wandelen ook

Even dacht de 11-jarige Cindy Drilsbeek uit Waalre dat ze een reusachtige spin door de straat zag wandelen, maar het bleek een uit de kluiten gewassen rivierkreeft te zijn. Ze fietste er per ongeluk overheen toen het beest overstak en belde toen meteen de dierenambulance. Die wist te vertellen dat er wel vaker zonderlinge dieren aan de wandel waren. Zo liep er een week eerder een kreeft door het centrum van Son.

Bron: *Eindhovens Dagblad*, 11 oktober

Ziektepremie terugverdienen

Verzekeraar VGZ haalde de krant met een project dat mensen tot wandelen moet aanzetten. Er wordt speciale apparatuur ontwikkeld waarmee men langs een bepaalde groene route punten kan verdienen. Hoe meer 'landmiles', hoe meer korting op de ziektekostenpremie. Wandelen door de bossen is immers gezond!

Philips Medical Systems en Vodafone werken aan de benodigde apparatuur; Staatsbosbeheer en leerlingen van Helicon Opleidingen zetten de wandelroutes uit. Wanneer het systeem van start gaat is nog niet bekend.

VGZ wil wel een waterdichte controle, „want het moet niet zo zijn dat de verzekerde het kastje om zijn hond bindt en dat die dan de hele dag door de wijk gaat rennen”.

Bron: *Eindhovens Dagblad*, 4 oktober

CONSTANT AAN DE WANDEL

De Zeebodemoetocht

Op zaterdag 1 oktober 2005 organiseerde WS'78 haar wandeltocht vanuit het buurtcentrum Parkwijk aan de Haagbeukweg te Almere. De start was om 9.00 uur. We vertrokken via Pampushout door bospercelen, waar een heel klein beetje gedaald en geklommen moest worden, modderige bospaden, langs greppels en over slootjes. Het bos bestaat voornamelijk uit populieren, omdat dit snelgroeiende en weinig eisende bomen zijn. Na de soeppost zetten we de tocht voort, nog steeds in dezelfde plaats, totdat we de IJmeerdijk naderden. Die dijk volgden we enige tijd met aan de rechterhand het IJmeer dat zeer belangrijk is voor de vogelstand. Nu gingen we de bossen van het Muiderzand in, we volgden smalle paden en zelfs een meanderend beekje, de Willem Eversbeek. Deze wordt gevoed door regenwater en een kwel uit het IJmeer. Na enige tijd naderden we het Strandpaviljoen 't Muiderzand te Almere, waar de rust was. Na de pauze langs het recreatiegebied Zilverstrand naar de Gooimeerdijk. Via Blanchardpad naar het Kromslootpark (moerasgebied van 150 hectare groot) en het Beginbos, via zowel kronkelige paden als fietspaden naar Sportmark te Almere, waar de koffie/theepost was. We zetten de tocht voort door het Waterlandse Bos naar de Pandahut aan de Verlaatweg, waar de fruitpost was. Ieder kreeg een appel mee. Vervolgens via straten naar de finish. Het parcours was nat en modderig door de regen die de nacht daarvoor gevallen was. Gelukkig was het tijdens de wandeling droog en zonnig. Er gingen van start 309 wandelaars.

Euraudax Hart van Nederland 5 Bergentocht te Veenendaal

Op vrijdagavond 23 september 2005 organiseerde Comité Euraudax Gelderland hun eerste 5 Bergentocht. Startpunt was de kantine van de duivensportvereniging Snelpost in Veenendaal. Om 23.00 uur gingen de 100 km-wandelaars de kant op van Wageningen en Rhenen met beklimmingen van de Wageningse Berg, de Grebbeberg en de Elsterberg. Mijn persoon startte op zaterdag 24 september 2005 om 9.00 uur. We wandelden langs winkelpromenades en via rustige wegen, passeerden een spoorlijn, en liepen door bossen van de Amerongse Berg via paden met wat klimmetjes er tussendoor. Inmiddels kregen we verzorging (ontbijtkoek en chocomel).

Al gauw naderden we de Amerongse Bovenpolder met aan de linkerkant de Rijn. Kasteel Amerongen doemde op, waar we omheen wandelden langs de kasteelgracht tot aan een verharde weg om daarna weer in bovengenoemde polder terug te komen. Daar wandelden we over weilanden tot aan de Lekdijk. Die dijk volgden we enige tijd tot aan een boslaan, welke we betraden om dan via bospaden (Zuylestein) met passage van de schaapskooi in Leersum te komen. Uiteindelijk bereikten we het Chinees-Indische restaurant 'De Grote Muur', waar de grote rust was. We aten loempia. Na de rust door de bossen van Darthuizen. Inmiddels naderden we de ingang van camping Hoogstraat, waar we verzorging kregen. We namen chocoladekoek en limonade. We zetten de tocht voort door het natuurgebied Breeveen, via het fietspad richting Leersum tot aan de kruising bij voormalig restaurant Donderberg. Al gauw beklommen we die berg met uitzicht op de Uilentoren. Daarna weer naar beneden om de toren heen met daarachter de graftombe van Nellestijn tot aan de Scherpenzeelseweg, waar we

overstaken. Via het Marktpllein, waar die dag een braderie gehouden werd, weer naar hetzelfde Chinees-Indisch restaurant, waar we de warme maaltijd gebruikten. Na de rust door bossen en zandvlakten (Ginkelduin) naar de rand van Amerongen, waar we verzorging kregen. We namen limonade en koek. In het natuurgebied Amerongse Berg moest weer geklommen worden. Daarna weer door bossen, afgewisseld met weilanden, en langs Egelmeer. Inmiddels naderden we de bebouwde kom van Veenendaal, waar op het speelveld aan de Dijkstraat de laatste verzorging was. We namen koek en limonade. Vervolgens via plantsoenen c.q. boschages en via straten naar het eindpunt. Gedurende de nacht had het geregend, terwijl het daarna droog en zonnig weer was. Er gingen 31 wandelaars van start op de 100 km, terwijl er de volgende ochtend 24 wandelaars bijkwamen voor de 50 km-tocht. Het was een mooie wandeltocht met veel afwisseling en enige pittige stukken. De organisatie was in handen van Casper Seijn en Cees Versteeg.

Vrijwilligersdag van OLAT

Op zaterdag 8 oktober 2005 organiseerde OLAT voor leden deze dag. Het verzamelpunt was de parkeerplaats bij zwembad Tongelreep aan de Antoon Coolenlaan te Eindhoven. Om 9.15 uur vertrokken twee bussen naar Hasselt, waar we om 10.45 uur aankwamen bij het Theatercafé, waar we verwelkomd werden met koffie en Hasseltse speculaas. Tijdens de koffiepauze werd het echtpaar Van Asten gehuldigd. Na de koffiepauze werden we in groepen ingedeeld. Mijn groep bracht een bezoek aan het stadscentrum met de stadstram. We deden vele bezienswaardigheden aan. Aan het eind van de rit bezochten we het Nationaal Jenevermuseum, waar we werden rondgeleid. Na de rondleiding kregen we een borreltje. We gingen weer per bus terug naar het Theatercafé, waar we de lunch gebruikten. We aten broodjes met beleg met daarbij een kopje koffie of Trappist. Na de lunch per bus naar de Japanse Tuin, waar we een wandeling maakten. Er was veel te zien, o.a. diverse uitheemse bomen en planten. Daarnaast waren ook veel waterpartijen. Ook zagen we twee Japanse huisjes en werd de theeceremonie aan ons uitgelegd. Het was een mooie wandeling. Daarna per bus weer naar het Nationaal Jenevermuseum. Tot kwart voor vijf was er vrije tijd, maar de meeste mensen gingen zitten op het buitenterras. Om 17.00 uur was er diner in 't Borrelhuis. Na het diner weer terug naar Eindhoven, waar op de parkeerplaats van Tongelreep de dag werd beëindigd. De andere groep werkte het programma in de omgekeerde volgorde af. Het was een interessante dag. Het was goed weer.

-Constant Dedel-

Een wereldwandeling in Oosterbeek

In tegenstelling tot wat deze kop suggereert was niet de hele wereld in deze plaats aanwezig. En ook niet alle Nederlandse wandelaars, in het meest gunstige geval 1%. En dat is jammer. In de eerste plaats omdat de tocht georganiseerd werd door de Nederlandse Hartstichting, die een gedeelte van het inschrijfgeld besteedt aan onderzoek. En op de tweede plaats omdat Theo Tromp de routes heeft uitgezet.

In het septembernummer hebben wij een derde pagina hieraan besteed. In de redactie zitten heeft dan toch als vervelend bijeffect dat je je erbij neer moet leggen dat een heel contingent leden het blad nauwelijks of helemaal niet leest.

De start van de tocht was om elf uur. Dit was voor de grootste afstand (dertig kilometer) wel een beetje laat. Verder kon er ook nog zeven en vijftien kilometer gelopen worden. De treinen reden i.t.t. de week daarvoor allemaal, en als extra service voor OV-reizigers waren er pendelbussen ingezet vanaf station Wolfheze naar hotel Bilderberg, de startlocatie. Twintig minuten voor de officiële starttijd was ik al aanwezig. Voor € 7,50 kreeg je een rood rugzakje met enkele tijdschriften, een stappenmeter, een routebeschrijving en een wedstrijdformulier.

Theo had inderdaad een prachtige route uitgezet. Je hebt natuurlijk in deze streek 1001 mogelijkheden om er iets van te maken. Voor de laatste keer kon ik van de OLAT-bepijling genieten, die zou de komende winterserie door iets anders vervangen worden. Alhoewel genieten? In het begin vertelde ik enkele mensen nog enthousiast dat dit 'onze'

pijlen waren, maar toen ze na enkele kilometers niet altijd op de meest logische plek bleken te hangen en mensen de routebeschrijving moesten bestuderen, hield ik me toch meer op de vlakte. Of werden we door het zonlicht zo nu en dan verblind en zagen daardoor zaken over het hoofd?

De eerste pleisterplaats waar ik rustte was kasteel Doorwerth. Dit is zeker een bezichtiging waard. We waren nu ook aangekomen bij de heuvelrug aangekomen die evenwijdig aan de Rijn loopt, het landgoed Duno. Zo nu en dan waren er prachtige vergezichten, o.a. op het stuwcomplex bij Driel. We zagen markeringen van het Airbornepad Market Garden. Alhoewel ik dit vorig jaar bij de inwandeling gelopen had, waren er nu 2000 meter vreemd voor mij. Maar dat was dan ook het gedeelte dat men's winters extra moet lopen als het voetveer bij Driel niet vaart. Zo kwamen we ook bij de Oude Hervormde Kerk, waar veel geallieerde militairen in WO II de Rijn overgestoken waren, en bij het Oosterbeekse Oorlogsmuseum. Hier vlakbij op een grasveld was het Aziatische gedeelte, waar enkele snacks geserveerd werden, en waar de kleine en grote(re) kinderen deel konden nemen aan spe-

Joop Braakhekke.

len die karakteristiek waren voor dat werelddeel. Zo zouden we later ook nog in Afrika, Midden- en Zuid-Amerika en Europa komen.

Net voor het viaduct over de autoweg Utrecht-Arnhem gingen we voor de tweede keer van het 15 kilometer-parcours af. Na een lang stuk door het bos gelopen te hebben, kwamen we in Wolfheze, en daarna op het terrein van de psychiatrische inrichting. Dit is openbaar terrein, waar iedereen mag komen. Na het werelddeel Midden- en Zuid-Amerika kregen we nog een langgestrekt stuk hei. Hier kon je niet spreken van „rustig in een hutje op de hei”, want alhoewel de autoweg onder de horizon lag, was het verkeerslawaaï constant aanwezig.

Om half zes zaten mijn dertig kilometer er weer op. Op een grasveld voor hotel Bilderberg was het nog een gezellig gedoe. Er speelde onder meer een orkestje. Maar van het geschatte aantal van 3000 lopers waren er maar 1000 komen opdagen. Van Lenie van Roosmalen, die de OLAT-stand bevrouwde, hoorde ik dat ik het enige OLAT-lid was dat zij gezien had, en dat er weinig aanloop was geweest. Jammer, deze tocht had zeker meer verdiend!

-Peter van de Ven-
foto's: Theo Tromp

Het werelddeel Afrika.

Theo had inderdaad een prachtige route uitgezet.

Ik heb goeie herinneringen aan lopen door Zeeland, met name aan het Deltapad en vooral het Zeeuwse stuk van het Grenslandpad. Als er dan een nieuwe gids verschijnt met een streekpad dat door een – voor mij – onbekend stuk Zeeland loopt, wil ik dat gaan zien. Omdat september zo'n beetje de laatste maand is dat de campings nog open zijn en omdat in Zeeland wild kamperen bijna onmogelijk is, moet het er nu van komen. En dus neem ik zaterdag 6 september in Eindhoven de trein naar Kruiningen.

zaterdag 6 september 2003

Kruiningen naar camping Fruitzicht

Het is zwaarbewolkt, maar droog als ik om kwart over 10 uit de trein stap. Het is niet de eerste keer, maar nu neem ik niet de bus naar de veerboot, maar volg meteen de geelrode markering. De route gaat over een asfalt fietspad en dat is helaas – zoals zal blijken – de teneur van het hele Oosterscheldepad: 90% verhard.

De markering is zo overvloedig, dat ik me af en toe afvraag wat bedoelen ze nou? Het is wel mooie omgeving met veel fruitstalletjes voor de boerderijen, maar wat moet ik met 3 kilo Elstar voor 'geen geld'? Gelukkig zie ik een oude boer bij een van die kraampjes en op mijn vraag of ik een appel kan kopen reageert hij in onverstaanbaar Zeeuws en geeft me lachend een heerlijke appel. Yerseke is een mooi plaatsje met werven, een drukke haven en volop gelegenheid om mosselen te eten. Maar de prijzen (de euro-omschakeling is hier ook niet helemaal gelukt) maken het nogal gemakkelijk om aan de verleiding weerstand te bieden.

In de Yerseke Moer met Postbrug

Het fietspad op de dijk langs de Oosterschelde biedt een schitterend uitzicht over het water, maar is druk met fietsers. Gelukkig verlaat de route de drukke weg en gaat de rustige Yerseke Moer in. In de verte zie ik de enorme Postbrug omhoog gaan; vervreemdend zo'n massieve brok staal oprijzend boven de schapen. Na de brug een steil talud af en een rustig weggetje tussen de boomgaarden in.

Aan de haven van Wemeldinge staan nieuwe 'oude' gebouwen, waarvan ik niet goed weet of ik ze wel aardig of afschuwelijk protserig vind. En dan, voor het eerst zie ik een bordje 'Hoogeweg' met 2 o's; ik hou het op Zeeuwse eigen-

wijsheid en daar is natuurlijk niks mis mee. Weer op de dijk ga ik verder langs de Oosterschelde richting Kattendijke. Het is lawaaiig en druk met auto's, het is weekend en er zijn veel Belgische sportduikers die grote bussen en campers in de berm hebben geparkeerd.

Vóór Kattendijke de dijk af en via een stil weggetje naar en door het dorpje. Dan weer naar de dijk, maar ik ga er óp lopen, door het gras in plaats van over een tegelpad aan de voet ervan. Ik snap de makers niet, nergens zie ik een bordje verboden toegang, of onneembaar schapengaas.

Na 'Het Sas' loop ik langs het Havenkanaal over een tamelijk drukke asfaltweg het binnenland in, richting Goes. Gelukkig gaat de markering na Wilhelminadorp de oude zeedijk weer op, die hier half verhard is en rustig. De lucht is erg donker geworden en ik krijg een bui, maar ik hou het met alleen de paraplu droog.

Bij 'Planketent' klaart het op en ben ik bij camping Fruitzicht, een enorme fruitboerderij. De eigenaar is, als ik het terrein op loop, aan het onderhandelen met een paar illegale Polen over de overnachtingsprijs in een van de aanwezige caravans. Als het niks wordt biedt hij mij de caravan aan: 24 euro. Ik bedank lachend en ga op zoek naar een rustig plekje, maar dat is moeilijk te vinden tussen al het gevallen en deels al rottend fruit. Als de eigenaar me ziet

De haven van Yerseke

De haven van Wemeldinge

De 'potmuts' in gebruik

Het Terluchter Weel in het vroege ochtendlicht

rond speuren verlaagt hij de prijs naar 10 euro (tent is 7) en dat sla ik niet af. Ik volg hem naar een soort kantine om te betalen en daar blijkt hij ook nog ijskoude flesjes bier te verkopen voor 80 cent... toch een aardige man. We raken gezellig aan de praat en ik krijg meer fruit dan ik kan dragen. Ik ga vroeg naar de caravan om een 'overheerlijke' Knorr Nasi te bereiden. Ik kan meteen mijn zelf gemaakte 'potmuts' uitproberen: water aan de kook brengen, inhoud van het zakje toevoegen en in plaats van 5 minuten zachtjes doorkoken, gas uit en de pan 5 minuten in de muts zetten. Spaart brandstof en de ergernis dat sudderen niet goed gaat op een campingbrandertje.

zondag 7 september 2003

Fruitzicht naar camping Anna-Friso

Prima geslapen en laat op. Als ik om acht uur de camping wil verlaten word ik door de beheerder binnen geroepen voor een kop koffie en 'goeie praat'. Het is half bewolkt en nog lekker fris. Hier, weg van de kust is het rustig en bij het Terluchter Weel is het adembenemend mooi in het nevelige herfstochtend licht. Helaas weer asfalt. Verderop kijk ik met verbazing naar de uiterst luxe boerderij 'Landlust'. Ja zo lust ik er nog wel een paar.

Rond Wolphaartsdijk is het lekker lopen, mooie omgeving en al behoorlijk heet. Over de Noorddijk met fraaie uitzichten naar de Zandkreekdijk, die het Veerse Meer aan de oostzijde afsluit. Over de dam begint Noord-Beveland. Ook hier word ik weer het asfalt

De eerste pijlerdam

opgestuurd onderaan de dijk met nul uitzicht, terwijl – zo blijkt – het op de dijk heerlijk lopen is... onbegrijpelijk. Kats is een klein oud dorp met een fraaie hoofdstraat omzoomd door oude bomen en duidelijk in trek bij kunstenaars gezien de vele ateliers. Verder naar de haven en langs het water van de Oosterschelde (ik ga óp de dijk). Bij

Colijnsplaat gaat de route zowaar de dijk op, maar al weer bij paal 19 eraf, terwijl je tot paal 20 er op kunt blijven. Een stukje het land in verder over de dijk met rechts de Oosterschelde en links de Inlagen; mooi. Vlak voor de Oosterscheldekering liggen een aantal campings: de eerste staat me niet aan, te groot, te druk (Duitsers hebben nog

Huisjes op de Dooldijk

Sluis in de Zandkreekdijk

De Oosterschelde

Regen in de verte

Een karakteristiek straatje in Zierikzee

Zierikzee

vakantie), de tweede – een mini – staat vol en de derde keur ik goed. Weliswaar durven ze 13 euro te vragen, maar ik heb een rustig plekje en het bier in de kantine is goed en redelijk geprijsd. Na het eten (Nasi Knorr) nog even op de dijk naar de pijlerdam kijken en om 8 uur in de slaapzak.

maandag 8 september 2003

camping Anna-Friso naar Zierikzee

Om 8 uur op pad door een stil land; na ongeveer een kilometer de eerste pijlerdam op. Het is mooi weer met spectaculaire wolkenluchten; in het oosten lijkt het te regenen. Hoewel ik de dammen al eens gelopen heb tijdens het Deltapad, is het toch weer een imposant gezicht. En net als toen is men weer volop bezig met onderhoud. Ik ben te vroeg op Neeltje Jans voor koffie; alles nog gesloten. Na ruim 10 km ben ik op Schouwen. De routebeschrijving stuurt me na 600 m zowaar de dijk op, maar wel via een totaal met brandnetels overwoekerd paadje. Na 2 km bij Burgsluis is een koffietent, waar ik te vroeg ben

voor een uitsmijter, maar koffie met appelgebak fietst er ook wel in. Het zit binnen vol met bejaarde fietsers en die zak ik nog vaak tegenkomen tijdens deze tocht. Het is inmiddels weer goed heet; de paraplu gaat op. Na de Plompe Toren worden we een smal schelpenpaadje onder aan de dijk opgestuurd, dat barstens druk is met fietsers. Het wordt eentonig, maar ik loop boven op de grasdijk en zie dus de schitterende Schelphoek wel van twee kanten. De buitendijkse kant is verreweg de mooiste. Hier betreft de lucht even en vallen zelfs een paar druppels; doch het is van korte duur. Bij Serooskerke worden de makers van dit pad echt gek: bijna 2 km langs een drukke verkeersweg, dan over een kaarsrechte, boomloze asfaltweg (rechts wordt weliswaar akkerland weer aan de natuur teruggegeven, maar dat is zo ver weg dat er bijna niks van te zien is) naar een druk kruispunt bij Moriaanshoofd. Dan weer buitendijks naar café de Heerekeet, maar dat is helaas gesloten. Ruim 5 taaie kilometers over een buitendijks fietspad, waar

het nogal druk is en ik op een gegeven moment bijna van m'n sokken gereden wordt door een stel schooljongens. Het uitzicht vergoedt veel; het is inmiddels weer behoorlijk heet! Langs het havenkanaal naar Zierikzee. Een schitterend plaatsje, maar ik ben blij als ik net buiten de stad op de camping aankom. Beheerder geeft me een prima plekje en verkoopt een paar flesjes pils, hoewel de kantine dicht is; einde seizoen. Het is lekker rustig en ik ga vroeg naar bed; was toch een dikke 35 km.

dinsdag 9 september 2003

Zierikzee naar camping Ruimzicht

Vroeg op, koffie en inpakken. Het begin is weer chaotisch en langs een drukke (ochtendspits) weg, maar na een kilometer de groene dijk op; sorry onderlangs. Lekker rustig naar het Krekengebied Ouwkerk. Een grote plas met veel bos er om heen; mooi. Het pad langs het water raakt steeds meer begroeid en alles is kletsnat van de dauw en dus word ik – ondanks dat ik de paraplu als een schild voor me houd – steeds natter. Als de jungle ondoordringbaar wordt kan ik ontsnappen naar een naastgelegen aardappelveld. Halverwege de plas is een weggetje over een dam met picknickbank, daar eet ik wat en zie in de gids dat er een alternatief was voor het pad... tja, eerst lezen is soms toch wel verstandig. Het pad gaat nu verder aan de andere kant en is breed genoeg om droog te lopen, met af en toe fraaie doorkijkjes op het water. Uiteindelijk kom ik weer op de dijk langs de Oosterschelde uit. Na ongeveer een km is er een uitspanning, die gezellig vol met bejaarden zit, en waar ik aan de bar eindelijk de uitsmijter kan eten waar ik al dagen zin in heb. Ik vertrek ongeveer tegelijk met de 2 bussen bejaarden en na een kwartier lopen komen me alweer 2 nieuwe volle bussen te gemoed; er werden die dag 12 bussen verwacht! Vanaf de dijk heb ik een schitteren uitzicht over de slikken van Viane, die barstensvol vogels zitten

De slikken van Viane

'Schapenwolken'

Privé pont

Onverstoorbaar paard op Sint-Philipsland

Vlak voor Bruinisse, bij Zijpe wil ik de pont naar Anna Jacobapolder nemen; beter lezen zou ook hier erg verstandig geweest zijn, want de gids leert dat de pont alleen in juli en augustus vaart! Ik spreek twee Zeeuwen aan en vraag om raad, maar die zien ook geen andere oplossing dan in Bruinisse de bus te pakken en dan maar hopen dat ik via Zierikzee nog op tijd in Goes kom voor de laatste trein. Net als ik maar op pad wil gaan, zegt de een: „Daar komt iemand in een motorbootje aan, die zet je wel over voor een paar euro.” Ik hollen en na enig overleg brengt de man in het bootje me voor 5 euro naar de overkant. Leuk zo'n privé pontje; het ding danst behoorlijk op de golven van de passerende vrachtboten.

Op Sint-Philipsland moet ik kiezen: noord- of zuidroute. Ik kies waarschijnlijk verkeerd, want de zuidroute is weer 100% asfalt. De lucht is inmiddels zwaarbewolkt en het land leeg en verlaten, prachtig. Na de Bruintjeskreek, op de Noorddijk, zie ik van verre het silhouet van een paard, het beest staat zo stil, dat ik in eerste instantie denk dat het een soort poortversiering is, maar het is wel degelijk echt en kijkt zelfs even verstoord om als ik een foto maak; pracht beest. Het begint gezellig te miezen en harder te waaien, maar met paraplu en regenjack haal ik boerderij Ruimzicht, waar je niet op zondag mag aankomen of vertrekken, maar waar de uiterst vriendelijke boerin er geen been in ziet om 11 euro te vragen voor 1 nachtje en de hele minicamping vol te plempen met illegale Polen. Ik heb niks meer te eten en loop terug naar Sint-Philipsland-dorp, waar zowaar een zeer gezellig café is. Ik drink een pilsje en nog een en eet een frietje stoofvles en maak kennis met Bert en Marina; heel gezellig en we drinken er nog een als blijkt dat ik weer in 'houdoe-land' ben. Maar tegen achten terug naar de tarp. De hele nachts regent het – af en toe keihard, maar ik lig lekker warm en droog te meuren.

woensdag 10 september 2003

camping Ruimzicht naar Scherpenisse

Het regent nog steeds om 7 uur, weliswaar minder hard, maar toch. De Polen zijn al volop bezig om in een busje naar hun werk te gaan; echt vrolijk zien ze er niet uit. Ik kleed me aan en maak koffie in het toiletgebouw, pak de rugzak in onder de tarp, trek regenjack en broek aan en als laatste frommel ik de tarp op in het gaasvak aan de buitenkant van de rugzak. Met de paraplu in top ga ik op pad. Ook Tholen verwelkomt me met regen. Ik begin steeds meer kleding aan te trekken – schuilend onder een boom – tot ik alles aan heb en me nog niet erg warm voel.

Aanvankelijk is mijn plan om de westelijke route te nemen naar St-Maartensdijk, maar aangekomen op het punt waar de route zich splitst, ziet die route er zo koud en winderig uit dat ik de oostelijke neem, die is beschut door bomen. Het ziet er best mooi uit op die oude slapende dijken, begroeid met bomen en meidoornstruiken, alleen word ik een beetje 'miesch' van al die regen.

Een paar km voor Scherpenisse gaat de route dan eindelijk over een grasdijk en nu ben ik er niet blij mee; het kletsnatte gras staat bijna kniehoog net als de brandnetels, en langzaam voel ik het water m'n schoenen in sijpelen. Ik heb er genoeg van en besluit in Scherpenisse de bus te nemen en niet nog eens 5 km door te lopen naar St-Maartensdijk.

Op het busstation van Spijkenisse na is deze bushalte in Scherpenisse de meest mistroostige die ik ooit gezien heb – en ik heb er véél gezien. Alle ruiten van het povere hokje kapot en ook de fietsenstalling ernaast is zo vakkundig gesloopt dat die geen enkele beschutting biedt tegen de constant neerdrenzende regen. Gelukkig komt na 20 minuten de bus en ben ik binnen het half uur in Bergen op Zoom en een goed uur later thuis. Zo te voelen heb ik kou gevat. Het was een mooi en interessant pad, alleen wel erg veel asfalt.

-Marten Hogeweg-
tekst en foto's

De Matserdijk op Tholen in de regen

Uitgewoond

Lopend door de wijde wereld, word ik ontzettend moe.

Er is geen bank, dus zit ik op mijn hurken; ze vallen om.

Mijn schaduw raapt me van de grond.

Voordat ik haar bedanken kan,

pakt ze beide mijn lurven en gaat er stiekem mee vandoor.

Ik wil mijn biezen pakken maar grijp de kladden vast.

Wat heb ik daar nu aan! geen donder.

Op hoge poten geef ik mijn falie op zijn sodemieter, ik mis.

Samen huppelen ze weg.

*Ginds giechelt stilletjes mijn echo, zij neemt de benen
en graait nog snel een voetstap mee.*

Moe en eenzaam blijf ik achter.

Margriet Fischer

BONDIG

Alles voor GPS

De overkoepelende wandelsportbond KNBLO-NL heeft sinds 27 september een speciale website voor GPS-gebruikers geopend.

Op <http://knblo.gps.nl> vindt men informatie over activiteiten, cursussen, producten, arrangementen en projecten op scholen. Via een forum kunnen GPS-gebruikers ervaringen uitwisselen.

Op de zaterdagen 19 en 26 november geeft KNBLO-NL een kennismakingscursus op het bondsbureau in Nijmegen. Dit kost 25 euro inclusief gebruik apparatuur en cursusmap. Aanmelden kan door een mail te sturen naar b.janssen@knblo-nl.nl.

Via hetzelfde mailadres kan tevens een GPS-toestel worden gehuurd voor 20 euro per maand (ledenprijs).

Bellen kan ook: Bram Janssen, 024 3655573.

'Wandelgangen'

De tweemaandelijks gedrukte nieuwsbrief van KNBLO-NL ging altijd door het leven als 'Terloops'. In het vorige nummer stond een oproep om een betere naam te bedenken en dat is 'Wandelgangen' geworden. Inzender Ben Sluyters is beloofd met een digitale stappenteller.

www.PressArt.nl

Graffiti- en vandaalbestendige informatiepanelen

Slijtvaste communicatie
oplossingen voor natuur,
cultuur en design

www.PressArt.nl

Landgoed Oostbroek
Bunnikseweg 25
3732 HV De Bilt
T: 06 212 86 333
F: 08 422 44 315

Bestel een GRATIS sample op de site www.PressArt.nl of bel 06 212 86 333